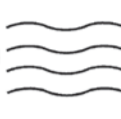

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 256 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2019 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΠΑΙΔΙ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Η ελπίδα του κόσμου είναι τα παιδιά. Το χαμόγελο, τα όνειρα, η διάθεσή τους να μάθουν τα πάντα, είναι ο φωτεινός δρόμος της ανθρωπότητας. Αν δε μάθουμε να βλέπουμε τον κόσμο όπως τα παιδιά, οι κοινωνίες θα βυθίζονται ολοένα στα αδιέξοδα των άφρονων επιλογών τους, δίχως όραμα, δίχως ευγενικές ιδέες, χωρίς προκοπή.

Ακόμα και μέσα σ' αυτό το κλίμα ωστόσο, αρκεί η αθώα ερώτηση ενός παιδιού για να επαναφέρει σε ορθή πορεία τον αέναο αγώνα του ανθρώπου για τη γνώση και την αναζήτηση του καλού. Αρκεί ένα φωτεινό βλέμμα για να μας θυμίσει πως τούτος ο κόσμος είναι στολίδι που χρειάζεται το σεβασμό και τη φροντίδα μας.

Δε χρειάζεται πολλά ένα παιδί για να ξεδιπλώσει τη δημιουργικότητά του, να δώσει φτερά στα όνειρά του, να χαρεί και να εκφραστεί. Λίγο χαρτί και μπογιές, απλά υλικά, πολλές φορές άχρηστα για τους μεγάλους, χύμα και νερό, και το παιχνίδι γίνεται χαρά κι ο πιο φυσικός τρόπος μάθησης και γνώσης.

Από την ίδρυσή του ο Σύλλογος στάθηκε δίπλα στα παιδιά, λειτουργώντας στην ουσία ως ένα μεγάλο, ανοικτό σχολείο, όπου μαθαίνουν να χορεύουν, να παίζουν μουσική, να γνωρίζουν φίλους, να συμμετέχουν στη δράση του Συλλόγου, αυξάνοντας το αίσθημα της κοινωνικότητας, της δημιουργίας και της ευθύνης.

Φέτος είχαμε τη χαρά να οργανώσουμε περισσότερες δράσεις για τα παιδιά, τόσο στην Αθήνα όσο και στο χωριό. Με ενθουσιασμό ασχολήθηκαν με τη ρομποτική, άκουσαν ιστορίες, ζωγράρισαν... μέσα από τα έργα τους, φανερώνεται ο κόσμος και τα όνειρά τους. Ευχαριστούμε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν, καθώς και τους γονείς τους για τη στήριξη.

Ένα μέρος αυτής της δημιουργίας θα στολίσει το φετινό ημερολόγιο. Ετοιμάζεται με πολλή αγάπη και αφιερώνεται σε όλα τα παιδιά του κόσμου, που σε κάθε γωνιά της γης έχουν τις ίδιες ανάγκες και νιώθουν με τον ίδιο τρόπο τη χαρά, τη λύπη, την αγωνία και την ελπίδα...

Αληθινή τέχνη είναι η παιδική ζωγραφική. Όπως εξάλλου είπε ο Πικάσο: «Όλα τα παιδιά είναι καλλιτέχνες. Παντού και πάντα. Ας μην ξεριζώνουμε τη δημιουργικότητα και την αθωότητα των παιδιών. Γιατί εκείνα "βλέπουν" καλύτερα από τους μεγάλους».

ΤΟ Δ.Σ.

ΤΟ ΑΡΕΘΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

• Κυριακή 24 Νοεμβρίου
Ημερήσια εκδρομή στην Παύλιανη Φθιώτιδας
Πληροφορίες & συμμετοχές Αρτέμις Φιλιππίδης
τηλ. 6932416314

• Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 18.30
"Χτίζουμε, ονειρευόμαστε, δημιουργούμε!"
Γενέθλια Συλλόγου
Στην αίθουσα του Συλλόγου

• Τετάρτη 18 Δεκεμβρίου
Θέατρο ΒΕΜΠΟ-ώρα έναρξης 7μ.μ.
Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια
Πληροφορίες: Τζινέλλη Δήμητρα-2105739429
Χριστίνα Τσαλαβούτη-6972469562
Διοργάνωση: Τμήμα γυναικών

• Κυριακή 12 Ιανουαρίου 18.00
Πρωτοχρονιάτικη πίτα
Στην αίθουσα του Συλλόγου

• Κυριακή 26 Ιανουαρίου 9.00
Γενική Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση
Στην αίθουσα του Συλλόγου

Ζητούμε συγγνώμη για την αναβολή επ' αόριστον της εκδήλωσης, που σχεδιάζαμε στις 3-11, προς τιμήν του αγαπητού μας συγχωριανού και διακεκριμένου επιστήμονα και καθηγητή, κ. Αρτέμι Γιαννίσαρου, για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς μας.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ!

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Ενα μόλις μήνα πριν εγκαταλείψει το μάταιο τούτο κόσμο, η αγαπημένη μας γιαγιά **Μαρίτσα Ρεπάνη**, μου έδωσε το τελευταίο της χειρόγραφο. Αγαπούσε πολύ, ως γνωστό, το Σύλλογο και ενδιαφερόταν ιδιαίτερα για την εφημερίδα κάνοντας πάντα εποικοδομητική κριτική, συχνά μάλιστα μου έδινε δικά της κείμενα για δημοσίευση. Αυτό το τελευταίο κείμενο όμως ήταν διαφορετικό. Εξέφραζε μέσα την απογοήτευσή της για μια άδικη παράλειψη των ανθρώπων του Συλλόγου και ζητούσε την επανόρθωση αυτής της αδικίας.

Ο λόγος για τον πρώτο σύλλογο Μεσοτοπιτών και το πώς, μέσα στο πέρασμα των χρόνων, η ύπαρξή του ησημονήθηκε, ξεχάστηκε. Αυτόν το σύλλογο, που πολλά πολλά χρόνια πριν, έφτιαξαν οι Μεσοτοπιτες στην Αθήνα, για να αντισταθούν στην αδηφάγα πρωτεύουσα, που αφομοιώνει και αλλοιώνει κάθε ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, σαν μεγάλο χωνευτήρι και αφήνει τους ανθρώπους μόνους, ξεκομμένους, να παλεύουν για το καθημερινό, χωρίς άλλο όραμα και πόθο.

Θεώρησα λοιπόν χρέος μου να ασχοληθώ με αυτή την τελευταία της επιθυμία, εφόσον της το υποσχέθηκα και για να ηρεμήσει το ανήσυχο πνεύμα της καλής μας γιαγιάς, αν υπάρχει τρόπος για κάτι τέτοιο. Έψαξα, ρώτησα, έκανα τελικά μια σύντομη έρευνα και πρέπει να πω ότι δεν ήταν κι εύκολο, διότι ευλόγως οι περισσότεροι που γνώριζαν σχετικά, δε βρίσκονται πλέον στη ζωή. Παρόλα αυτά, κάτι κατάφερα να μάθω κι ευχαριστώ πολύ όσους μου μίλησαν.

Και αν και εσείς είστε από εκείνους που ιδέα δεν έχουν γι' αυτόν τον πρώτο σύλλογο, διαβάστε παρακάτω, μια νομίζω ενδιαφέρουσα ιστορία ακολουθεί.

Προσωπικά, πάντα αναρωτιόμουν γιατί ο Σύλλογός μας ονομάστηκε «Αναγέννηση». Η λέξη μου έφερνε στο νου κάτι από 18ο αιώνα, Γαλλία και Βολταίρο, αλλά όλα αυτά δεν κόλλησαν με το χαρακτήρα ενός πολιτιστικού Συλλόγου, όσο κι αν αυτός εμφορούνταν από προοδευτικές και ανθρωπιστικές ιδέες. Η απορία μου λύθηκε, όταν μερικά χρόνια πριν έμαθα ότι η «Αναγέννηση» ήρθε να αντικαταστήσει, να «αναγεννήσει» τον προηγούμενο Σύλλογο που Μεσοτοπιτες είχαν ιδρύσει στην Αθήνα.

Τη δεκαετία του '50 είχε αρχίσει ήδη η εσωτερική μετανάστευση, σε μια Ελλάδα φτωχή και πληγωμένη από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον Εμφύλιο κατόπι. Οι άνθρωποι, απηυδαρισμένοι από ζοφερά βιώματα γεμάτα θάνατο, καταστροφή, απώλεια και φτώχεια, εγκατέλειπαν τα χωριά τους και κατέφευγαν στις πόλεις και κυρίως στην πρωτεύουσα σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής.

Οι Μεσοτοπιτες, άξιοι μάστορες της οικοδομής, δεν αποτέλεσαν εξαίρεση. Τα παλιόκαρα αφήναν το χωριό και το ένα μετά το άλλο έφταναν στην Αθήνα ψάχνοντας δουλειά και στέγη. Το καφενείο «Βυζάντιο» στην Ομόνοια ήταν το σημείο συνάντησης των Μεσοτοπιτών, όπου οι άβγαλτοι νεοφερμένοι έβρισκαν τους συγγενείς και γνωστούς, που

συνέχεια στη σελίδα 7

Από Γενική Συνέλευση του συλλόγου «Αγ. Ιωάννης ο Πρόδρομος».

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το 4ο Ταξίδι στην Παράδοση διοργάνωσαν στις 29-9-2019 οι Χοροταξιδευτές στην πλ. Αγ. Παρασκευής. Ο σύλλογος αυτός έχει λίγα χρόνια ζωής, αλλά μεγάλο έρεισμα στην περιοχή με το δικό μας **Μάκη Βαληλή**, πρόεδρο και δημιουργό του συλλόγου.

Πλήθος κόσμου συνέρρευσε για να απολαύσει χορούς από όλη την Ελλάδα, υπό τη διδασκαλία του **Μιχάλη Ρωμνίου**. Η ορχήστρα με τους **Βαγγέλη Σαραντίδη, Θεοφάνη Φωτόπουλο, Παρασκευά Ντόμπρο, Ιάκωβο Ηλιάδη, Γιάννη Μαύρο, Μιχάλη Ρουσσάκη και Σίμο Κουφάκη**, έδωσε το ρυθμό, με τη Χορωδία του συλλόγου με μαέστρο το **Βαγγέλη Σαραντίδη**. Καλεσμένα σχήματα οι: Χορευτική ομάδα ΠΕΑΠ Δήμου Λυκόβρυσης-Πεύκης, Σύλλογος Κρητών Αρτέμιδας και Σύλλογος Μακεδόνων & Θρακών Δήμου Άνω Λιοσίων & ΒΔ Αττικής.

Ταυτόχρονα σε παρακείμενους πάγκους υπήρχε παρουσίαση προϊόντων από ορισμένα μέρη της Ελλάδας και φυσικά από το Μεσότοπο Λέσβου, με την προσφορά άφθονου τσίπουρου του **Γεωργίου Δουδωνή-Ψύλλου** και τυριών από τον **Κτηνοτροφικό Συν/σμό Μεσοτόπου**, που έγιναν ανάρπαστα (φέτα και λαδοτύρι). Επίσης η **Δέσποινα Ζακύρη**, παρουσίασε τις εντυπωσιακές δημιουργίες της με νεροκοποκύθες, που τραβούσαν τα βλέμματα όλων.

Άντζελα Κοντού

Την Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου, σε έναν υπέροχο ανοιχτό χώρο στο Ξέφωτο του ΚΠΙΣΝ πραγματοποιήθηκε η 2η Συνάντηση Νέων Συγκροτημάτων Παραδοσιακής Μουσικής, με τίτλο : «Της Τριανταφυλλιάς τα φύλλα-Οι νέοι για τη Δόμνα Σαμίου», αφιερωμένη στη μνήμη της μεγάλης κυρίας του Δημοτικού μας Τραγουδιού. Την πρώτη βραδιά συμμετείχε ο **Ιγνάτιος Βαγγ. Σαραντίδης** με το συγκρότημα «Μελτέμια».

Εμείς βρεθήκαμε και απολαύσαμε τη δεύτερη βραδιά του διήμερου όπου μαζί με 11 ακόμα συγκροτήματα συμμετείχαν οι ABDAL. Πρόκειται για τα δικά μας μεσοτοπικά παιδιά, είναι ο **Μενέλαος Γιαννόπουλος, η Άντζυ Παγουλάτου, ο Αντώνης Πέτρος, η Ελένη Κασάπη, η Κωνσταντίνα Βασιλόγλου, η Μαγδαλένα Παπουτσή, η Μαρία Καρδαρά και η Ευτυχία Δελλή**. Τα παιδιά παρακολούθησαν μαθήματα σαντουριού στο Σύλλογο Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση».

μαζί με τη δασκάλα τους, τη **Σταυρούλα Σπανού**, και έχοντας κοινά ακούσματα και μουσική ταυτότητα, δημιούργησαν μια παρέα που μέσα από την εξέλιξη της έγινε μουσικό σχήμα που συμμετέχει σε πανελλήνιες διοργανώσεις όπως αυτή.

Ακούσαμε 3 υπέροχους σκοπούς: Νυκτός (πατινάδα γάμου από την Λέσβο), Η Βουλγάρια (χασάπικο Λέσβου), Μεσοτοπικό απάτλικο.

Ήταν μια μελωδική και ζεστή βραδιά, όπου οι νέοι μας ταξίδεψαν με τη μουσική τους σε όμορφους παραδοσιακούς τόπους.

Δημήτρης Βουδούρης

Σχετικά με το έργο της αναπαλαίωσης του Μύλου Μαλλιλιόνας, θέλουμε να ενημερώσουμε όλα τα μέλη του Συλλόγου και γενικά τους συγχωριανούς, ότι για όλες τις απαιτούμενες μετακινήσεις μελών του ΔΣ και μελών του Συλλόγου, εντός του νησιού αλλά και από Αθήνα προς αυτό, ο Σύλλογος δεν υπόκειται σε καμία απολύτως οικονομική επιβάρυνση. Τα έξοδα μετακίνησης βαρύνουν τους ίδιους και ο Σύλλογος τους ευχαριστεί θερμά γ' αυτό. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Πρόεδρό μας, **Παναγιώτα Πλωμαρίτου**, που κάθε τρεις και λίγο πηγαινοέρχεται στο νησί προκειμένου να δρομολογηθούν καταστάσεις που θα βοηθήσουν τη γρήγορη πραγματοποίηση του έργου.

Αρτέμης Φιλιππίδης

Στις 21/10 2019 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο χώρο του μύλου με σκοπό να εκτιμηθεί η κατάσταση του κτίσματος μετά από παρέλευση τώσων χρόνων από την εκπόνηση της μελέτης. Στη συνάντηση παραβρέθηκαν η πρόεδρος του Συλλόγου **Γιώτα Πλωμαρίτου**, ο αντιπρόεδρος **Βασίλης Βογιατζής**, ο γραμματέας του Συλλόγου Μαλλιλιόνας **Χαράλαμπος Βογιατζής**, ο ακούρατος εργάτης της όλης προσπάθειας και μέλος της επιτροπής παρακολούθησης του έργου **Γιώργος Βασιίλας**, οι κύριοι **Μ. Ροσιέ, Κ. Λασκαρίδης** και η κυρία **Ι. Βαλλίνα** από το αρχιτεκτονικό γραφείο και ο **Δημήτρης Πιπίνης**.

Η επίσκεψη αυτή ήταν απαραίτητη ώστε να αποτυπωθεί η παρούσα κατάσταση του κτίσματος και να μεθοδευτεί ο τρόπος δράσης και οι προτεραιότητες για την αποκατάσταση του κτιρίου. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε η ανάγκη στήριξης της κολλήθρας έως την αποκατάσταση της αποκολλημένης λιθοδομής. Εκτιμήθηκαν οι τρόποι παρέμβασης για την αποκατάσταση της τοιχοποιίας και των υπόλοιπων μερών του μύλου. Έγινε μια πρώτη χωροθέτηση των δεξαμενών λημματών και υποστήριξης μηχανισμών του μύλου, καθώς επίσης και ο καθορισμός της διαδρομής όδευσης των σωληνώσεων και των καλωδίων που θα τις υποστηρίζουν. Επίσης έγινε εκτίμηση για τον τρόπο και το χώρο για σύνδεση με το ηλεκτρικό δίκτυο. Γενικά συζητήθηκαν και εν μέρει αποσαφηνίστηκαν λεπτομέρειες για την πορεία της εκτέλεσης του έργου. Η συνάντηση τελείωσε νωρίς το απόγευμα, έχοντας δώσει αρκετό υλικό για την πορεία του έργου.

Έτσι το ΔΣ σε έκτακτη συνεδρίαση στις 30-10-2019 και με την παρουσία πολλών στελεχών του Συλλόγου, προχώρησε στη σύνταξη της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την υποβολή προσφοράς, ώστε να επιβλεχθεί ο επιβλέπων μηχανικός του έργου. Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να καταθέσουν τις προτάσεις τους μέχρι τη Δευτέρα 18 Νοεμβρίου 2019 και ώρα 19.00.

Βασίλης Βογιατζής

As προσθέσουμε στη λίστα μερικά ακόμα μεσοτοπικά παιδιά που σπουδάζουν στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση και ως τα συγχαρούμε στέλνοντάς τους τις πιο θερμές ευχές μας: **Αργύρης Βασιίλας** του Παναγιώτη και της Ειρήνης Ηθ. Βουδούρη Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού Μακεδονίας (Νέα Μηχανιώνα).

Παναγιώτης Βουγιούκας του Γιάννη και της Άννας Παπαβασιλείου ΙΕΚ ΕΚΑΒ - Διασωστών. **Αδάμ Κασάπης** του Βάιου και της Χρύσας Καρδαρά ΙΕΚ Γραφιστικής.

Χάρης Καρδαράς του Στέφανου και της Έλλης Παπάζογλου Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας & Επικοινωνίας Παν/μιο Αιγαίου (Μυτιλήνη).

Μαρία Χαρ. Καρδαρά ΙΕΚ Λογιστικής.

Γεώργιος Χονδρέλλης του Ευαγγέλου Πολυτεχνείο Ιωαννίνων στο Τμήμα Μηχανικών Επιστήμης Υλικών.

Ενημερώνουμε τα μέλη μας ότι το Ιατρικό διαγνωστικό Εργαστήριο «Αλφαιδιάγνωση», στην πιλατεία Καλογήρων (Μετρό Δάφνης), Μ. Καραολή 1-3 & Λεωφ. Αλεξ. Παπαναστασίου 2, στη Δάφνη, θα παρέχει **έκπτωση 20%** στη συμμετοχή σε όλα τα μέλη του Συλλόγου Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση», για εξετάσεις τις οποίες χρειάζεται να κάνουν με παραπεμπτικό ΕΟΠΥΥ και για τους συγγενείς Α΄ Βαθμού (σύζυγοι, παιδιά). Η προσφορά θα ισχύει με την επίδειξη ορισμένου εγγράφου με σφραγίδα του Συλλόγου, το οποίο τα μέλη μας μπορούν να προμηθευθούν από το Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-20.00.

Άντζελα Κοντού

ΓΕΥΣΕΙΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

Είναι όμορφα τα πρωινά του Σαββάτου στο Μοναστηράκι αυτή την εποχή. Οι άνθρωποι εθαρρείς δεν βιάζονται και τόσο, χαζεύουν τις απλωμένεςπραμάτιες, παζαρεύουν, δοκιμάζουν και κάπου κάπου αγοράζουν και κάτι.

Το περασμένο Σάββατο 5 του Οκτώβρη δεν βρέθηκα τυχαία εκεί. Μια πρόσκληση έφερε τα βήματα μου μέχρι την οδό Αθηνάς, στο κατάστημα «Περί Λέσβου», σε μια εκδήλωση που διοργανώθηκε από την κα **Ραλλού Τσίγγου** και την οργάνωση «Αγιήσπας», με στόχο την προβολή και ανάδειξη των μοναδικών χαρακτηριστικών του λεσβιακού ελαιολάδου. Εκεί η καλή μου φίλη **Άντζελα Κοντού**, με την ιδιότητα της food blogger, θα παρουσίαζε τα νόστιμα εδέσματα της, βασισμένα όλα στο λεσβιακό ελαιόλαδο. Όσοι πιστοί προσέληθε λοιπόν και πράγματι προσήλθαν πολλοί.

Για να δοκιμάσουμε λοιπόν. Κουλουράκια νηστήσιμα ή κουλουράκια με λαχανικά και τυρί, κέικ λευκό ή κέικ σοκολάτας. Και για όσους το επιθυμούν υπάρχουν και σε σχετικό έντυπο οι συνταγές. Πάνω απ' όλα, όμως, η ανθρώπινη ζεστασιά και η καλή καρδιά της ίδιας και της οικογένειάς της, στοιχεία που δεν είναι εύκολο να περιγραφούν στις δοσολογίες των συνταγών. Το βιώθει μόνο όποιος τους συναναστραφεί.

Το φθινόπωρο συνεχίζεται και είναι όμορφο...

Δημήτρης Ταλιάνης

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Στην Ελλάδα της κρίσης οι περικοπές και οι μειώσεις προσωπικού εφαρμόστηκαν δυστυχώς και σε ευαίσθητους τομείς, όπως στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας. Αυτός ήταν ο λόγος που δεν οργανώθηκαν δυο αιμοδηψίες το 2019, παρά τις πολλές προσπάθειες που καταβάλαμε για το σκοπό αυτό. Έτσι η φεινή μας αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου το Σάββατο 12/10 με δυστυχώς μικρή προσέλευση. Πράγματι, πιο δύσκολη μέρα το Σάββατο, αλλά φταίει μόνο αυτό;

Τελικά προσήλθαν 15 αιμοδότες και έγιναν 13 αιμοδηψίες. Ευχαριστούμε πολύ τους αιμοδότες:

Αγριτάκη Άννα
Βακάλης Νίκος
Βακλατζή Γιώτα
Βακλατζής Σπύρος
Βαλαβάνης Ηλίας

Βογιατζής Βασίλης
Βουδούρης Αρτέμης
Βουδούρης Δημήτρης
Κοντέλη Περσεφόνη
Κοντέλης Σταύρος

Κούτρης Δημήτρης
Κωνστανταδέλλης Νίκος
Πέτρας Δημήτρης
Σαραντίδης Αντώνης
Ψάνη Βάσω

Ευχαριστούμε επίσης το **Φώτη Σπ. Ιωσηφέλλη** που την ίδια μέρα έδωσε αίμα στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο υπέρ της τράπεζας αίματος του Συλλόγου.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα στατιστικά στοιχεία για το ποιο ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα:

- 1/ Από τα μέλη του Δ.Σ. 3 άτομα (20%).
- 2/ Από το χορευτικό τμήμα -το πολυπληθέστερο τμήμα μας- 0 άτομα (0%).
- 3/ Από το τμήμα με τα σαντούρια- το πιο νεοφιλικό τμήμα μας- 0 άτομα (0%).
- 4/ Από το τμήμα Η/Υ 1 άτομο (6,66%) [Ο υπεύθυνος του τμήματος].
- 5/ Από το τμήμα γυναικών 0 άτομα (0%).
- 6/ Θαμώνες Δευτεριότιμου Τραπεζιού 0 άτομα (0%).
- 7/ **ΜΗ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΕΣ – ΜΗ ΜΕΛΗ 3 ΑΤΟΜΑ (20%)**.
- 8/ Μέλη - παιδιά μελών 7 άτομα (46,66%).
- 9/ **ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ – ΦΙΛΟΙ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΕ ΑΙΜΑ 1 ΑΤΟΜΟ (6,66%)**.

Με μία μόνο αιμοδοσία μέσα στο 2019, όπου συλλέχθηκαν 13 φιάλες αίμα, ενώ ζητήθηκαν και δόθηκαν 17 σε πάσχοντες, είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε ότι περιμένουμε στην επόμενη αιμοδοσία μας περισσότερους εθελοντές. Ωστε να είμαστε πάντα σε θέση να βοηθάμε το συνάνθρωπο στη δύσκολη στιγμή.

ΔΩΣΤΕ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ!

Βασίλης Βογιατζής

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟ ΜΕΣΟΤΟΠΟ

Κάτω από τα φαντασμαγορικά βράχια του Πέζ'λα, στο φιλόξενο γήπεδο του ΑΟΜ και με τη βοήθεια πάντα των ανθρώπων του, διενεργήθηκαν, στις 6 Αυγούστου, οι παιδικοί αγώνες, που περιλάμβαναν 3 αγωνίσματα: αγώνα ταχύτητας, ρίψη σφαίρας και άλημα εις μήκος άνευ φόρας.

Η συμμετοχή των παιδιών ήταν μεγάλη και συγκινητική! Τα παιδιά, μεσοτοπιέλια και αθηνέικα, έδωσαν και με το παραπάνω τον καλύτερο εαυτό τους σε κάθε αγώνισμα, τρέχοντας, πηδώντας και εκσφενδονίζοντας τη σφαίρα! Τα μετάλλια και οι έπαινοι, απονεμήθηκαν στους νικητές σε δεύτερο χρόνο, στο στέκι νεολαίας. Τα ονόματα των νικητών σε όλα τα αθλήματα και όλες τις κατηγορίες, μπορείτε να τα διαβάσετε παρακάτω.

Ένα μεγάλο ΜΠΡΑΒΟ αξίζει σε όλα τα παιδιά, που ήρθαν και πήραν μέρος στους αγώνες! Είναι σπουδαίο να μαθαίνεις να αγωνίζεσαι, με άμιλλα και ευγένεια, δίνοντας την ψυχή σου για ένα σκοπό! Και του χρόνου παιδιά! **Άντζελα Κοντού**

<p>ΔΡΟΜΟΣ
(4 ετών)
1: Δουδουνής Ιωαν. Γιώργος
2: Μιχαηλίδης Βασίλης
3: Γωγής Ευ. Φίλιππος
Συμμετείχε: Βασίλης Περιβολάρης</p> <p>(5-6 ετών)
1: Σκομβούλης Ιω. Ευθύμιος
2: Κατσιώνης Γιώργος
3: Γωγής Ευ. Δημήτρης
Συμμετείχε: Γιάννης Βραχνός</p> <p>(7-8 ετών)
1: Μάρκος Κων/νος</p> | <p>2: Δημήτρης Βακάλης
3: Βουδούρης Δημ. Στράτος
Συμμετείχαν: Βασιλίας Γιώργος, Βουρνάζος Κλ. Δημήτρης</p> <p>(9-10 ετών)
1: Βλάσης Βερβέρης
2: Βακάλης Παντ. Γιάννης
3: Σκομβούλης Ταξιάρχης & Ζουμπουνέλλης Γιώργος
Συμμετείχαν: Βακάλης Παναγ. Γιάννης, Δελημαδώρος Γιώργος, Κούτρας Άγγελος</p> <p>(11-12 ετών)
1: Ρέμματος Δημήτρης
2: Βακάλης Μιχάλης</p> | <p>3: Βασιλίας Πέτρος
Συμμετείχε: Μαρουίλης Γιώργος</p> <p>ΚΟΡΙΤΣΙΑ
(4-5 ετών)
1: Ευδοκία Δουδουνή Παναγ.
2: Κουρλή Ευαγγελία Νικ.
3: Κων/να Καζάζη
Συμμετείχε: Τριγώνη Δέσποινα-Μαρία</p> <p>(5-6 ετών)
1: Ρέμμα Νεφέλη
2: Καξηρή Θεοδώρα
3: Μάρκου Δέσποινα
Συμμετείχαν: Κουρλή Νικ. Ελπίδα, Περιβολάρη Ευαγγελία, Πίτσα Βασιλική</p> |
|--|---|--|

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ!

Στις 19 Οκτωβρίου είχαμε χαρά και γιορτή στο Σύλλογο! Υποδεχθήκαμε στην αίθυσά μας σε μια ζεστή ατμόσφαιρα τα παιδιά μας που πέρασαν το 2019 στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ευχαριστούμε πολύ τα παιδιά για την παρουσία τους στη γιορτή και τους συγχαιρούμε θερμά: **Δήμητρα Βογιατζή, Αδάμ Κασάπη, Βάσω Ψάνη, Μαρία Καρδάρη, Περσεφόνη Κοντέλη, Παναγιώτα Βουγιούκα, Μαρία Πέτρα, Ελένη Ζουμπουνέλλη, Νάντια Λάζου και Δέσποινα Παναγιωτάρα.** Συγχαρητήρια και στα υπόλοιπα παιδιά που δεν μπόρεσαν να είναι μαζί μας, προφανώς διότι η σχολή τους είναι σε άλλη πόλη.

Κοντά μας είχαμε τον **δρ. Παναγιώτα Παπαγιάννη**, αναπληρωτή καθηγητή ιατρικής φυσικής στην Ιατρική σχολή του Ε.Κ.Π.Α, ο οποίος με άμεσο και απλό τρόπο είπε χρήσιμα πράγματα που θα βοηθήσουν τους φοιτητές μας στα πρώτα βήματά τους στις σχολές τους. Συγκεκριμένα ανέφερε την ανάγκη απο-σχολειοποίησης και αλλαγής οπτικής των φοιτητών και σπουδαστών, τους πρόετρεψε να διαβάζουν πολύ και όχι βέβαια μόνο για την επιστήμη τους, αλλά και να μην αγχώνονται υπερβολικά.

Έπειτα το λόγο πήρε η **Βάσω Ψάνη**, η οποία πρώτευσε στο νησί στις φεινές εξετάσεις στον τομέα ανθρωπιστικών σπουδών και με 17.976 μόρια πέρασε στο Τμήμα Ψυχολογίας του Ε.Κ.Π.Α. Η Βάσω μας μίλησε για την εμπειρία των πανελλαδικών επισημαίνοντας ότι «το διάβασμα δεν είναι αγώνας δρόμου, αλλά μααραθώνιος, καθώς πρέπει να αντέξεις μέχρι το τέρμα».

Τέλος, ο εξ Αντίσσης καταγόμενος κ. **Νίκος Πετρέλλης**, αναπληρωτής καθηγητής στο τμήμα Ηλεκτρολόγων μηχανικών και Μηχανικών υπολογιστών στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Υπολογιστών στο Παν/μιο της Πάτρας, μας μίλησε μέσω βίντεο, λόγω της απόστασης που δεν του επέτρεπε να είναι μαζί μας. Ο κ. Πετρέλλης αναφέρθηκε από τη μία στις αλλαγές που επέφερε η πρόσφατη μεταρρύθμιση που εξομοίωσε τα ΤΕΙ με τα ΑΕΙ και τις συνέπειές της, ενώ από την άλλη μίλησε για το φοιτητή που πρέπει να γίνει ένα σύγχρονος ακαδημαϊκός πολίτης, με ευρύ φάσμα ασχολιών και εμπειριών και όχι απλώς ένας καλός καταρτισμένος επαγγελματίας.

Η βραδιά ολοκληρώθηκε με τη βράβευση των φοιτητών και σπουδαστών μας, στους οποίους δόθηκε ένα αναμνηστικό δωράκι. Το μουσικό κλείσιμο έκαναν ο **Φίλιππος Ρέμματος** με το μουσούκι του συνοδεύοντας στο τραγούδι την **Εύα Καφετζή** και τη **Χριστίνα Τσαλαβούτη**. Ευχαριστούμε όλα τα παιδιά που ήρθαν με τους συγγενείς τους και τους καθηγητές που μας μίλησαν και όλους όσους μας τίμησαν με την παρουσία τους. Συγχαιρούμε και πάλι τα παιδιά και τους ευχόμαστε καλή αρχή με υγεία, δημιουργία και προκοπή!

Δημήτρης Βουδούρης

<p>(7-8 ετών)
1: Καξηρή Βασιλεία
2: Δουδωνή Εγκράτεια
3: Τριγώνη Μαρία</p> <p>(9-10 ετών)
1: Δουδωνή Μαρία
2: Βραχνού Κων. Βάβια
3: Βασιλίας Δημήτρα
Συμμετείχαν: Ελένη Κουρλή, Μαρουίτη Αφροδίτη, Δουδουνή Σπυριδούλα, Παπουτσή Κων/να, Τριγώνη Ελπίδα</p> <p>(11-12 ετών)
1: Βασιλίας Μυρσίνη
2: Ρέμμα Μαρία
3: Βουρνάζου Μαριαλένα
Συμμετείχε: Ντούνια Ιωάννα</p> | <p>(5-6 ετών)
1: Κουρλή Νικ. Ελπίδα
2: Μάρκου Δέσποινα
3: Καξηρή Θεοδώρα
Συμμετείχαν: Περιβολάρη Ευαγγελία, Πίτσα Βασιλική, Τριγώνη Μαρία-Δέσποινα</p> <p>(7-8 ετών)
1: Καξηρή Βασιλεία
2: Δουδωνή Εγκράτεια</p> <p>(9-10 ετών)
1: Βραχνού Βάβια
2: Δουδωνή Μαρία
3: Βασιλίας Δημήτρα
Συμμετείχαν: Ελένη Κουρλή, Μαρουίτη Αφροδίτη, Δουδουνή Σπυριδούλα, Παπουτσή Κων/να, Τριγώνη Ελπίδα</p> <p>ΑΛΛΑ
ΑΓΟΡΙΑ
(4 ετών)
1: Περιβολάρης Βασίλης
2: Μιχαηλίδης Βασίλης
3: Δουδουνής Γιώργος
Συμμετείχε: Γωγής Ευ. Φίλιππος</p> <p>(5-6 ετών)
1: Σκομβούλης Ιω. Ευθύμιος
2: Γωγής Ευ. Δημήτρης
3: Κατσιώνης Γιώργος
Συμμετείχε: Γιάννης Βραχνός</p> | <p>(9-10 ετών)
1: Βλάσης Βερβέρης
2: Σκομβούλης Ταξιάρχης
3: Ζουμπουνέλλης Γιώργος
Συμμετείχαν: Κούτρας Άγγελος, Βακάλης Παντ. Γιάννης, Βακάλης Παναγ. Γιάννης, Δελημαδώρος Κων/νος, Δελημαδώρος Γιώργος</p> <p>(11-12 ετών)
1: Ρέμματος Δημήτρης
2: Βακάλης Μιχάλης
3: Βασιλίας Πέτρος
Συμμετείχε: Μαρουίτης Γιώργος</p> <p>ΚΟΡΙΤΣΙΑ
(4 ετών)
1: Ευδοκία Παναγ. Δουδουνή
2: Κουρλή Νικ. Ευαγγελία</p> <p>(5-6 ετών)
1: Περιβολάρη Ευαγγελία
2: Μάρκου Δέσποινα
3: Ρέμμα Νεφέλη
Συμμετείχαν: Καξηρή Θεοδώρα, Κουρλή Ελπίδα, Πίτσα Βασιλική, Τριγώνη Μαρία-Δέσποινα, Κουρλή Ευαγγελία, Δουδωνή Ευδοκία</p> <p>(7-8 ετών)
1: Καξηρή Βασιλεία
2: Δουδωνή Εγκράτεια</p> |
|--|---|--|

<p>(11-12 ετών)
1: Βασιλίας Μυρσίνη
2: Ρέμμα Μαρία
3: Βουρνάζου Μαριαλένα
Συμμετείχε η Ντούνια Ιωάννα</p> <p>ΡΙΨΕΙΣ
ΑΓΟΡΙΑ
(4 ετών)
1: Δουδουνής Ιω. Γιώργος
2: Μιχαηλίδης Βασίλης
3: Γωγής Ευ. Φίλιππος</p> | <p>(5-6 ετών)
1: Σκομβούλης Ιω. Ευθύμιος
2: Κατσιώνης Γιώργος
3: Γωγής Ευ. Φίλιππος, Δουδουνής Γιώργος, Μιχαηλίδης Βασίλης</p> <p>(7-8 ετών)
1: Βασιλίας Πλ. Ιάσων
2: Μάρκος Κων/νος & Βασιλίας Ευ. Γιώργος
Συμμετείχε: Βουρνάζος Κλ. Δημήτρης</p> <p>(9-10 ετών)
1: Βλάσης Βερβέρης
2: Σκομβούλης Ταξιάρχης
3: Ζουμπουνέλλης Γιάννης
Συμμετείχαν: Βακάλης Παντ. Γιάννης, Βακάλης Παναγ. Γιάννης, Δελημαδώρος Γιώργος, Δελημαδώρος Κων/νος, Κούτρας Άγγελος</p> | <p>(9-10 ετών)
1: Βασιλίας Πλ. Ιάσων
2: Μάρκος Κων/νος
3: Βουδούρης Δημ. Στράτος
Συμμετείχαν: Βουρνάζος Δημήτρης, Βασιλίας Γιώργος, Βακάλης Δημήτρης</p> <p>(11-12 ετών)
1: Βασιλίας Μυρσίνη
2: Ρέμμα Μαρία
3: Ιωάννα Ντούνια
Συμμετείχε: Βουρνάζου Μαριαλένα</p> |
|--|---|---|

Συμμετείχε: Βουρνάζος Κλ. Δημήτρης

<p>(11-12 ετών)
1: Βασιλίας Πέτρος
2: Βακάλης Μιχάλης
3: Ρέμματος Δημήτρης
Συμμετείχε: Μαρουίτης Γιώργος</p> <p>ΚΟΡΙΤΣΙΑ
(4 ετών)
1: Κουρλή Νικ. Ευαγγελία
2: Ευδοκία Παναγ. Δουδουνή</p> |
|--|

ΜΠΡΑΒΟ ΓΑΒΡΙΕΛΑ!

Ο Σύλλογος συγχαιρεί θερμά την 8χρονη **Γαβριέλα Βραχνού** του Δημητρίου, που πέτυχε ακόμα μια σημαντική διεθνή διάκριση στο διαγωνισμό **PICASSO ART CONTEST**, (Creative Brilliance 2019). Η Γαβριέλα, μαθήτρια του 20ου δημοτικού σχολείου Περιστερίου, ήταν η μοναδική εκπρόσωπος της Ελλάδας, ανάμεσα σε 34 χώρες, που διακρίθηκε λαμβάνοντας ένα από τα πρώτα διεθνή βραβεία, Creative Star Artist, με βαθμολογία 9.5 στα 10.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ»

Στις 29 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη εθελοντική αιμοδοσία στο στέκι νεολαίας. Ο πολιτιστικός σύλλογος «Μεσότοπος» ευχαριστεί θερμά όλους όσους προσήλθαν για να δώσουν αίμα:

Καναρίδης Μιχαήλ
Κωνστανταδέλλης Κώστας του Βασ.
Πιπερά Παναγιώτα του Σπ.
Βακάλης Στυλιανός
Γωγής Ευάγγελος του Φίλ.
Γωγής Σταύρος του Μιχ.
Βουγιούκας Ιωάννης του Παν.
Κωνστανταδέλλης Δημήτρης του Παν.

Παπουτσής Νικόλαος
Παπουτσή Βασιλική του Γεωρ.
Βραχνός Δημήτρης του Ιωάννη
Βακλατζή Κοραλία
Αλβανού Δέσποινα
Φωτίου Ειρήνη
Βασίλης Βασίλης του Γεωργίου
Χαλκιά Σοφία

Βακάλη Αθηνά του Γεωργίου
Ρεπάνη Χριστίνα
Παπαβασιλείου Μαρίνα του Στ.
Πιπίνης Γεώργιος
Κακαρώνη Ειρήνη
Καξηρής Ιωάννης του Λουκά

Επίσης ο σύλλογος ευχαριστεί θερμά το μικροβιολογικό εργαστήριο **Γεωργίου Μασάαντ** για τις δωρεάν εξετάσεις σε όλους τους αιμοδότες, την αγροτική ιατρό του χωριού μας **Μαρούδα Μαριέττα** και το ΓΝ Μυτιλήνης για το κλιμάκιο που στέλνει κάθε φορά. Ευχόμαστε την επόμενη φορά να είμαστε περισσότεροι γιατί υπάρχει σοβαρή έλλειψη φιαλών αίματος.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

• Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου την Κυριακή 29/9 στις 5 το απόγευμα διοργάνωσε καφέ στο καφενείο του Αρτέμη Καξηρή με πλούσια εδέσματα και πλαχειοφόρο αγορά. Ευχαριστούμε όλους μας τίμησαν με την παρουσία τους!

ΤΑ ΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Πηγή: Λουκάς Βακάλης
 Επιμέλεια: Ιωάννα Κήλφα
 (Το παρακάτω κείμενο αποτελεί προϊόν ακριβούς αναγραφής από το ημερολόγιο του Λουκά Βακάλη)

Μερομηνία 2019 – 2020 – Νέο Ημερολόγιο

Αύγουστος: Καλοκαιρία. Κανένα σημάδι στον ουρανό. Άνεμοι κατά πλείστον Βορείους άδες.

Σεπτέμβριος: Καλοκαιρία, όπως ο Αύγουστος, με ισχυρούς Βορείους ανέμους, αρχές και τέλος του μήνα.

Οκτώβριος: Καλοκαιρία. Καμία ένδειξη στον ουρανό για βροχή.

Νοέμβριος: Οι πρώτες έξι μέρες, αίθριος καιρός. Από 7 Νοεμβρίου έως 25 Νοεμβρίου, ο καιρός θα είναι άστατος με Βορείους ανέμους και ασθενείς βροχούλες (15 και 20 του μηνός, οι βροχούλες θα είναι πιο έντονες). Από τις 25 Νοεμβρίου μέχρι τέλος του μήνα, αίθριος καιρός, με Βορείους ανέμους.

Δεκέμβριος: Αίθριος καιρός με Νότιους ανέμους, επί το πλείστον. Σημάδια για βροχή δεν έκανε...

Ιανουάριος: Αρχικά Νοτιοδυτικοί άνεμοι, από 10 έως 22 Ιανουαρίου, πιθανές ασθενείς βροχές. Μετά τις 22, αίθριος καιρός με Νότιους ανέμους.

Φεβρουάριος: Άστατος καιρός, ολόκληρο τον μήνα (μπουρίνια).

Μάρτιος: Επίσης, άστατος καιρός (μπουρίνια). 11 έως 13 Μαρτίου πιθανό χαλάζι, χιονόνερο. Ο άστατος καιρός συνεχίζεται μέχρι 27 του μήνα. Μετά τις 3-4 τελευταίες μέρες, αίθριος ο καιρός.

Απρίλιος: Η πρώτη εβδομάδα, καλοκαιρία, με ασθενείς Βόρειους ανέμους. Μετά τις 7 Απριλίου, άστατος καιρός με ασθενείς βροχές και κατά διαστήματα ισχυρούς Βόρειους ανέμους, μέχρι τέλος του μήνα.

Μάιος: Οι πρώτες 5 ημέρες, αίθριος καιρός. Μετά έχουμε βροχές ισχυρούς Βόρειους ανέμους (πιθανό χαλάζι), έως 23 Μαΐου. Από τις 23 Μαΐου και μέχρι τέλος, ο καιρός θα γίνεται αίθριος.

Ιούνιος: Αίθριος καιρός, με Βόρειους ανέμους (μελτέμια), ολόκληρο τον μήνα.

Ιούλιος: Αίθριος καιρός, μέχρι τις 9 του μήνα, με Βόρειους ανέμους (μελτέμια). Από τις 9 Ιουλίου βροχές έως τις 14 του μηνός. Από τις 14 Ιουλίου και μέχρι τέλος, καλοκαιρία.

Υ.Γ. τα σημάδια δεν έδειξαν έντονα φαινόμενα.

Μερομηνία 2019-2020 – Παλαιό Ημερολόγιο

Αύγουστος: 14 Αυγούστου έως 14 Σεπτεμβρίου, αίθριος καιρός. Άνεμοι Βόρειοι ως επί το πλείστον.

Σεπτέμβριος: 14 Σεπτεμβρίου έως 20 Σεπτεμβρίου, αίθριος καιρός με Νότιους ανέμους. Από τις 20 Σεπτεμβρίου Βόρειοι άνεμοι, με πιθανές βροχές μέχρι 23 Σεπτεμβρίου. Από 23 έως 30 Σεπτεμβρίου, αίθριος καιρός. Από 1η Οκτωβρίου έως 13 Οκτωβρίου, καιρός νεφελώδης, με βροχές, άλλοτε έντονες και άλλοτε ασθενείς.

Οκτώβριος: 14 Οκτωβρίου έως 18 Οκτωβρίου, βροχούλες ασθενείς με Νότιους ανέμους. Μετά συννεφιάς με Νότιους ανέμους και ήπιο καιρό έως τις 5 Νοεμβρίου. 5 έως

10 Νοεμβρίου, άστατος καιρός με πιθανές βροχούλες. 10 έως 13 Νοεμβρίου, άστατος καιρός, με έντονες βροχές, με Νοτιοδυτικούς και Βορειοδυτικούς ανέμους.

Νοέμβριος: 14 έως 20 Νοεμβρίου, ασθενείς ΒΔ – ΝΔ άνεμοι με βροχή. (Πλάτωνος και Ρωμανού έδειξαν βροχερή μέρα). Αυτό σύμφωνα με την λαϊκή σοφία, ο καιρός θα διατηρηθεί έως της Υπαπαντής, δηλαδή 2 Φεβρουαρίου. Από τις 21 Νοεμβρίου επικρατεί ΒΔ άνεμος, έως τις 26 Νοεμβρίου, με συννεφιά και πιθανές βροχές. Από τις 26 Νοεμβρίου, επικρατεί Ανατ. ΝΑ άνεμος με πιθανές βροχές, έως τις 5-6 Δεκεμβρίου. 7-13 Δεκεμβρίου επικρατούν βοριάδες και συννεφιά.

Δεκέμβριος: 14-20 Νότιος άνεμος με βροχές, συννεφιάς. Από τις 20 Δεκεμβρίου έως τις 13 Ιανουαρίου, μπουρίνια, άστατος καιρός, μπόρες και κάπως έντονα φαινόμενα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ιανουάριος: 14 Ιανουαρίου, ίδια φαινόμενα, με τις τελευταίες προηγούμενες μέρες. Από τις 16-17 Ιανουαρίου πιο έντονα φαινόμενα, με βροχές, χιονόνερο, χιόνια, χαλάζι, έως τις 23 Ιανουαρίου. Από τις 24 Ιανουαρίου, αρχίζουν να υποχωρούν τα φαινόμενα, μέχρι αρχές Φεβρουαρίου. Από τις 5 Φεβρουαρίου, ο καιρός γίνεται αίθριος, έως 13 Φεβρουαρίου.

Φεβρουάριος: Από τις 14 Φεβρουαρίου, έως και 28 Φεβρουαρίου, βαρυχειμωνιά, με πιθανά έντονα φαινόμενα. Από τις 28 Φεβρουαρίου έως τις 13 Μαρτίου, σταδιακή υποχώρηση της κακοκαιρίας.

Μάρτιος: 14 Μαρτίου έως 7 Απριλίου, άστατος καιρός, Βόρειοι άνεμοι, γενικά κακοκαιρία. Από τις 7 Απριλίου έως 13 Απριλίου, αίθριος καιρός με Βόρειους ανέμους.

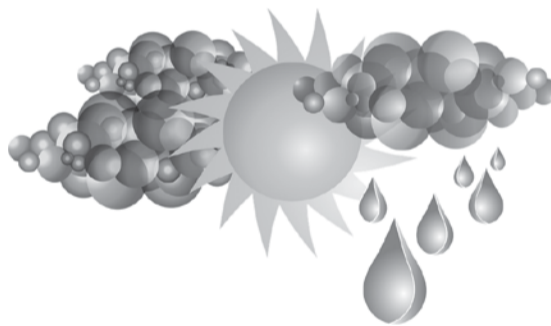
Απρίλιος: Από τις 14 Απριλίου έως τις 20 Απριλίου, αίθριος καιρός με ασθενείς ανέμους. Από τις 20 Απριλίου έως 13 Μαΐου, άστατος καιρός, δηλαδή μπουρίνια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Μάιος: 14 Μαΐου έως 26-27 Μαΐου, άστατος καιρός (μπουρίνια). Από τις 27 Μαΐου έως 13 Ιουνίου, αίθριος καιρός.

Ιούνιος: 14 Ιουνίου έως 10 Ιουλίου, αίθριος καιρός. 10-13 Ιουλίου, βροχούλες. Ιούλιος: 14-30 Ιουλίου, άστατος καιρός. Από 30 Ιουλίου έως 13 Αυγούστου, αίθριος καιρός, με δυνατά όμως μελτέμια.

Ιούλιος: 14-30 Ιουλίου, άστατος καιρός. Από 30 Ιουλίου έως 13 Αυγούστου, αίθριος καιρός, με δυνατά όμως μελτέμια.

Υ.Γ. Εύχομαι να βγουν τα μερομηνία του νέου ημερολογίου, γιατί διαφορετικά... κλάψα!!!

Χριστουγεννιάτικο μπαζάρ στο Σύλλογο
 14 Δεκέμβρη - 12 Ιανουαρίου
 Χειροποίητα χριστουγεννιάτικα στολίδια
 Δώρα και γλυκά σπιτικά

ΕΚ ΤΟΥ Δ.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, όργανο του οποίου είναι η εφημερίδα «Τα Μεσοτοπίτικα Νέα», και η συντακτική ομάδα δημοσιεύουν το από 14-10-19 Δελτίο Τύπου από το Σύλλογο «Ο Χρούσος», που έρχεται ως απάντηση στην επιστολή του Προέδρου Τ. Κ. Μεσοτόπου, κ. Γ. Πιπίνη, στο φύλλο 255.

Επισημαίνουμε πάντως ότι δεν πρόκειται να δοθεί συνέχεια και να δημοσιευτεί άλλο κείμενο παρομοίου περιεχομένου και ύφους, προερχόμενο εκ των δύο πλευρών. Με κάθε σεβασμό στους συγχωριανούς και στις απόψεις όλων, δηλώνουμε ότι ο Σύλλογος «Η Αναγέννηση» επιθυμεί να προάγει πνεύμα σύμπνοιας και ομοψυχίας και σε καμία περίπτωση η εφημερίδα δεν θα γίνει διεγκυστίδα απόψεων και πεδίο διαμάχης.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ & ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΡΟΥΣΙΑΝΩΝ «Ο ΧΡΟΥΣΟΣ»

Με την επιτυχημένη παρουσία του συλλόγου και τη συνδιοργάνωση της εκδήλωσης: «Λέσβος, μια κοιτίδα πολιτισμού μες στο Αιγαίο», που πραγματοποιήθηκε το διήμερο 15-16 Σεπτεμβρίου, ολοκληρώθηκαν οι καλοκαιρινές δραστηριότητες του συλλόγου «Ο Χρούσος». Ευχαριστούμε τον Αγροτουριστικό Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσοτόπου, που ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση που εστάλη σε όλους τους παραγωγούς του χωριού για την προβολή τοπικών προϊόντων από τον χώρο προβολής του συλλόγου στην παραλία του Μπάτη του Παλαιού Φαλήρου.

Στις 7 Αυγούστου έγινε η Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση στον Χρούσο με μαζική συμμετοχή των ψηφοφόρων. Το νέο Δ.Σ αποτελείται από τους: **Μηπούκα Ν. Δημήτρα** (πρόεδρος), **Βουδούρη συζ. Ιωάννη Μαρία** (αντιπρόεδρος), **Βασιλείη Χ. Δέσποινα** (γραμματέας), **Καλαμπάκα Γ. Μιχάλη** (β' γραμματέας), **Βουρνάζου Ε. Δήμητρα** (ταμίας), **Γιαννουκάκου Π. Χριστίνα** (υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων και γραφείου τύπου), **Καρδάρ Ε. Στέλιο** (υπεύθυνος δραστηριοτήτων και ηλεκτρονικού τύπου). Τα πρακτικά των εκλογών κατατέθηκαν όπως πάντα στο Πρωτοδικείο Μυτιλήνης.

Στις 9 Αυγούστου στα πλαίσια γνωριμίας σημείων περιβαλλοντικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος του νησιού, διοργανώσαμε εκδρομή στη Δυτική Λέσβο και ξεναγηθήκαμε στη Βατούσα, το Καλό Λιμάνι και το Γαβαθά.

Στις 10 Αυγούστου στον Αί Γιώργη με κεράσματα κι ευχές.

Όπως πάντα καμία απάντηση δεν λάβαμε από το τοπικό συμβούλιο Μεσοτόπου στην επιστολή που του είχαμε στείλει στις 6 Μαΐου 2019 και συμπεριλάβει στο προηγούμενο δελτίο τύπου. Αντί συγκεκριμένων απαντήσεων στα έξι θέματα που έθετε η επιστολή, ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Μεσοτόπου επιλέγει να «απαντήσει» δημόσια.

Στην «απάντησή» του ο κ. πρόεδρος δημοσιοποιεί τα πρακτικά της συνάντησης που έγινε την 1η Αυγούστου 2017 στη συνεδρίαση του τοπικού συμβουλίου, δεν αναφέρει όμως την πραγματική αιτία αυτού του συμβουλίου, που ήταν το με αριθμό πρωτ. 6455-25/7/17 έγγραφο της Κτηματικής υπηρεσίας, στο οποίο αναφέρεται ότι δεν τηρούνται οι όροι παραχώρησης της καντίνας, ζητά να τηρηθούν και κλείνει με τη φράση: «**σε αντίθετη περίπτωση ο Δήμος οφείλει να προβεί σε ανάκληση της παραχώρησης της εν λόγω θέσης**». Ο κ. πρόεδρος κατά την προσφιλή του τακτική λείπει τα πράγματα όπως τον ευχαριστούν χωρίς να παραθέτει κανένα έγγραφο που να τα αποδεικνύει. Έτσι μιλάει συνεχώς για καταγγελίες και παρεμπόδιση στο έργο του το οποίο αφορά τον Χρούσο. Ποιο έργο; Κάθε καλοπροαίρετος αναγνώστης αντιλαμβάνεται, από τα πρακτικά που παρατίθενται, ότι όλοι οι συνομιλητές, τόνισαν ότι ό,τι γίνει στον Χρούσο θα γίνει κατόπιν συνεργασίας, χαρτογράφησης της περιοχής (κ. Κατσαρός), περιβαλλοντική μελέτη (κ. Δήμαρχος) κ.λπ.

Αντ' αυτών η περιοχή του Χρούσου εισέπραξε: α) αυθαίρετη διάνοιξη δρόμου (εντός 3 ημερών), χωρίς καμία απόφαση όπως αναφέρεται στο με αριθ. Πρωτ 30124-3/7/2018 έγγραφο του αναδημάρχου περιβάλλοντος του Δήμου Λέσβου: «**η Διεύθυνση περιβάλλοντος και πρασίνου του Δήμου Λέσβου για το έτος 2018 δεν έχει προγραμματίσει κανένα έργο ή εργασία στην ευρύτερη περιοχή του Χρούσου Δ.Ε Ερεσσού Αντίσσης. Για τον λόγο αυτό δεν έχει συνταχθεί σχετική μελέτη, που αποτελεί προϋπόθεση για την εκτέλεση οποιαδήποτε έργου μαζί με την λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο, αλλά και δεν έχουν προβλεφθεί οι σχετικές πιστώσεις στον τρέχοντα προϋπολογισμό του Δήμου**» και β) αμμοθηψία και

χώρο στάθμευσης πάνω στις αμμοθίνες. Ενέργειες πέρα από κάθε δεοντολογία αλλά με οφθαλμοφανή σκοπιμότητα.

- Κάθε φορά που αναφέρεται στον Σύλλογό μας, αποκαλεί τα μέλη Αθηναίους. Μας παρουσιάζει ως ξένο σώμα στο χωριό που δεν μπορεί να έχει λόγο για την περιοχή του. Αναρωτιόμαστε, αν τα παιδιά του ή τα εγγόνια του αναγκαστούν να φύγουν και να φτιάξουν την ζωή τους στην Αθήνα, όπως κάναμε όλοι εμείς και τόσο άλλοι πριν χρόνια, πώς θα τα αποκαλεί; Μεσοτοπίτες; Αθηναίους; Θα μπορούν να αγαπούν το Μεσοτόπο ή θα τους απαγορεύσει να έχουν λόγο και άποψη για το τι συμβαίνει στο χωριό τους; Ας ενημερωθεί λοιπόν ο κ. πρόεδρος ότι ο Σύλλογος Χρούσος έχει έδρα τον Χρούσο Μεσοτόπου και στο καταστατικό ρητά αναφέρεται, ότι μέλη μπορεί να είναι μόνο όσοι έχουν περιουσία στην περιοχή. Ας κατανοήσει ότι όπως κάθε χωριανός έχει περιουσία στο χωριό, έτσι και όλα τα μέλη του συλλόγου έχουμε τα σπίτια μας, τα χωράφια μας και έχουμε κάθε δικαίωμα να έχουμε λόγο και άποψη για το τι συμβαίνει στην περιοχή του Χρούσου κι όχι μόνο. Το πόσες μέρες το χρόνο μένουμε στα σπίτια μας δεν μας κάνει λιγότερο ή περισσότερο ιδιοκτήτες, λιγότερο ή περισσότερο Χρουσιανούς, λιγότερο ή περισσότερο Μεσοτοπίτες.

- Μας κατηγορεί ότι το μόνο που κάνουμε σε καθημερινή βάση είναι να καταγγέλλουμε σε όλες τις υπηρεσίες ότι κάνει παρανομίες. Πέραν του ότι όποια επιστολή του έχουμε στείλει στο παρελθόν την εκλαμβάνει ως καταγγελία, αναρωτήθηκε μήπως αυτές οι υπηρεσίες που τον ενοχλούν, δρουν με εσωτερικές διαδικασίες μετά την παράνομη αμμοθηψία;

- Αναφέρει καταγγελία στην αρχαιολογική υπηρεσία. Τον καλούμε λοιπόν να την δημοσιοποιήσει. Διαφορετικά πρόκειται για συστηματική συκοφαντική δυσφήμιση.

Περιμέναμε ότι με την πρόσφατη ανάληψη των καθηκόντων του, θα έκανε αυτοκριτική για τα πεπραγμένα της προηγούμενης θητείας του. Τα βλέπει όμως όλα καλά καμωμένα απ' την μεριά του. Προφανώς του είναι παντελώς αδιάφορη οποιαδήποτε παράνομη επέμβαση συντελείται στην προστατευόμενη από πλήθος διατάξεων περιοχή του Χρούσου. Το πρόβλημα του προφανώς είμαστε εμείς που δεν κλείνουμε τα μάτια και τα αυτιά μας και τολμάμε να δημοσιοποιούμε παρεμβάσεις και καταστροφές όπως η αμμοθηψία (15 τριαξονικά φορτηγά άμμου).

Η επιστολή του μας δίνει την αίσθηση ότι έχει ξεχάσει τη πιο βασική υποχρέωση που απορρέει από την θεσμική του θέση ως πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου. Ο δημόσιος λόγος και οι ενέργειές του, θα πρέπει να είναι πάντα σύμφωνες με την υπάρχουσα νομοθεσία. Δεν μπορεί να ερμηνεύει και να εφαρμόζει το νόμο με βάση το αν και πότε τον βολεύει. Ως δημόσιο πρόσωπο είναι υπόλογος και για τις πράξεις του και για τις παραλείψεις του αλλά και για την συμπεριφορά του απέναντι στους πολίτες και τους θεσμικούς εκπροσώπους του.

Αντιπαρερχόμαστε τη λήψη του για μας και τις ανακρίβειες που τη συνοδεύουν. Ανταποδίδουμε τις ευχές.

Η λέξη μίσος από το στόμα ενός δημόσιου λειτουργού προς τους συμπολίτες του φανερώνει μόνο τα δικά του εμπαθή συναισθήματα απέναντί μας. Κανονικά θα έπρεπε να του την επιστρέψουμε, αλλά δεν θα μπορούμε ποτέ στη δική του λογική.

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ:

Στο φύλλο 255 και στη σελίδα 12, στη Μεσοτοπίτικη Πινακοθήκη, που επιμελείται ο Φώτης Βασιλόγλου, μπερδεύτηκαν οι φωτογραφίες. Ζητούμε συγγνώμη και διορθώνουμε.

Στη μνήμη Γιάννη Ευστρ. Βακάλη η ορθή φωτογραφία είναι αυτή:

Ενώ στη μνήμη Ιγνάτιου Γεωργ. Πιπίνη η ορθή φωτογραφία είναι αυτή:

Πρέφα στον καφεéné του Λουκαριά. Γιώργος Δουδωνής-Ψύλλης, Γνάγιους Πιπίνης-Ασπουρδίου. Δίπλα του ο Ηλίας Πλωμαρίτης και ο Αντώνης Σκαρβέλλης.

**ΝΕΦΡΟΛΟΓΙΚΟ
ΙΑΤΡΕΙΟ**

ΘΕΟΔΩΡΕΛΟΥ ΕΜ. ΡΟΔΑΝΘΗ
MD, MSc

Θηβών 137 & Πελασγίας - Περιστερί
Τηλ.: 210 57 79 940
Κιν.: 6972 35 16 76
email: theodorelou-nephrologos@hotmail.com
www.theodorelou-nephrologos.gr

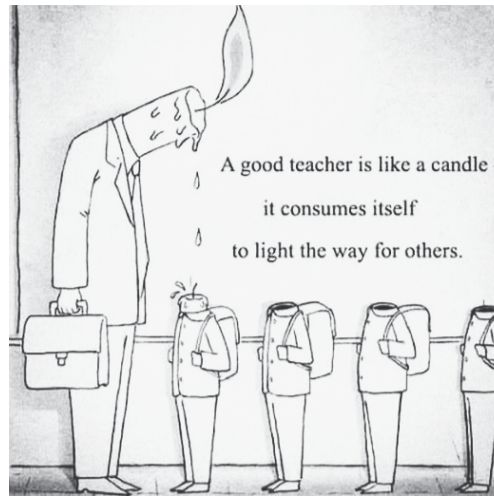
Με αφορμή την καθιερωμένη από την UNESCO παγκόσμια ημέρα εκπαιδευτικού, στις 5 Οκτωβρίου, αξίζει να «θυμηθούμε» την εξέχουσα αυτή μορφή, που σημάδεψε τα παιδικά μας χρόνια και όχι μόνο, μιας και τη συναντάμε εφ' όρου ζωής με διαφορετικό πρόσωπο κάθε φορά.

Δάσκαλος ξένης γλώσσας, χορού, μουσικής, οδήγησης... Αν και πραγματεύεται διαφορετικά αντικείμενα, έχουν έναν κοινό παρονομαστή. Όλοι τους φέρουν το σπουδαίο τίτλο «δάσκαλος». Όπως μαρτυρά η ετυμολογία της λέξης από τα αρχαία ελληνικά, (δάσκαλος<διδάσκαλος<διδάσκω<δάω= φωτίζω), ο δάσκαλος θεωρείται ο πλέον ειδήμων σε κάποιο θέμα και του δίνεται το βήμα ώστε να μπορεί να «φωτίσει» με τις γνώσεις του το πνευματικό σκοτάδι.

Κάποτε, όταν ένα βιβλίο κόστιζε μία περιουσία και όταν το ίντερνετ φάνταζε «πλέξη απ' το διάστημα», οι πηγές της γνώσης ήταν δυσεύρετες και ο μόνος φορέας αυτής, δεν ήταν άλλος απ' τον δάσκαλο, αποδέκτη του θαυμασμού και του δέους που ένιωθαν οι «κατώτεροι». Πλέον, τα δεδομένα έχουν αλλιάξει. Ζούμε στην εποχή της πληροφορίας, πράγμα που σημαίνει εύκολη και άμεση πρόσβαση σε κάθε λογής γνώση, χάρη στο διαδίκτυο. Από εκεί λοιπόν, που έπαιρνε ο δάσκαλος τα νύια στο κεφάλαιο γνώση, έρχεται αντιμέτωπος με έναν μεγάλο, παντογνώστη αντίπαλο, που όμως δε φημίζεται για την εγκυρότητά του.

Η θέση του δασκάλου όμως, όσα χρόνια κι αν περάσουν, θα μείνει αλώβητη. Όσα άλματα κι αν κάνει η τεχνολογία, όσο υπερσύγχρονα και φιλικά προς τον μαθητή κι αν γίνουν τα ηλεκτρονικά μαθήματα, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αντικαταστήσουν τον παραδοσιακό δάσκαλο. Ο λόγος; Ένας άνθρωπος που επιζητά τη γνώση, σε πρώτο στάδιο τουλάχιστον, δε νοείται να μην έχει ένα στήριγμα που να μπορεί να τον διορθώνει, να τον βοηθά να γίνεται καλύτερος και να προσαρμόζει τη μορφή του μαθήματος σύμφωνα με τις δικές του δυνατότητες. Κι αυτό, γιατί είμαστε άνθρωποι, όχι ρομπότ.

Κάτι που μας διαφεύγει βέβαια, είναι ο ρόλος που θα πρέπει να έχει ένας εκπαιδευτικός. Θα πρέπει να προχωρά χέρι χέρι με το μαθητή σε κάθε βήμα του; Θα πρέπει να βρίσκεται συνεχώς πάνω απ' το κεφάλι του και να του λέει τι να διαβάσει, ποιες σελίδες πρέπει να αποστηθίσει και με λίγα λόγια να είναι θιασώτης της λεγόμενης, μισπητής απ' όλους μας, «παπαγαλίας»; Η απάντηση είναι όχι· μέχρι ενός σημείου τουλάχιστον. Με λίγα λόγια, το καθήκον του θα είναι, όχι να εμφυτεύει με τις παραπάνω τεχνικές στείρα γνώση, αλλά να δίνει στο μαθητή το έναυσμα να «ψαχτεί» μόνος του, δηλαδή να του μάθει πώς να μαθαίνει. Αυτό φυσικά δεν μπορεί να επι-

Ένας καλός δάσκαλος είναι σαν ένα κερί. Δίνει τον εαυτό του για να φωτίσει το δρόμο των άλλων.

τευθεί στις πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης, αργότερα όμως, όταν θα έχει κατακτήσει ο μαθητής τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διαβάζει, θα του είναι ευκολότερο να ανοίγει δυο βιβλία παραπάνω, να διαβάζει πράγματα που δεν του έχει υποδείξει ο δάσκαλος, να μη μένει στη μία και μοναδική άποψη που υποστηρίζει το ένα βιβλίο, να αναζητά νέες ερμηνείες σε φαινόμενα και εφόσον έχει εμπειριστατωμένη άποψη γι' αυτά, να είναι σε θέση να δίνει και τη δική του με επιχειρήματα. Να μάθει να σταχυολογεί πότε μια πληροφορία μπορεί να του φανεί χρήσιμη και πότε όχι. Άλλωστε, όπως είπε και ο Ηράκλει-

τος, «η πολυμάθεια δε σε μαθαίνει να έχεις νου».

Όσον αφορά τώρα, τα «στατικά της επιτυχίας» κάποιου που θέλει να λέγεται καλός εκπαιδευτικός. Θεωρείται δεδομένο πως πρέπει να είναι ερωτευμένος με το αντικείμενο που πραγματεύεται και φυσικά να έχει άριστες γνώσεις πάνω σ' αυτό. Μόνο τότε θα έχει την απαιτούμενη όρεξη για να μεταλαμπαδεύσει όσα γνωρίζει. Απαραίτητη προϋπόθεση για να συμβεί αυτό, είναι να είναι οπλισμένος με υπομονή και επιμονή. Να έχει υιοθετήσει αποτελεσματικούς και φιλικούς προς τους μαθητές τρόπους διδασκαλίας, να βρίσκεται κοντά σ' αυτούς όταν κάτι τους δυσκολεύει και κοντολογίς, το μάθημά του να μη θυμίζει «δεητήριο ειδήσεων».

Το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, δεν είναι απλή υπόθεση ειδικότερα για τις μικρότερες ηλικίες. Δεν πρόκειται για έναν απλό «μεταφορέα πληροφοριών», αλλά για τη γέφυρα ανάμεσα στο παιδί και την «απρόσιτη» για αυτό γνώση. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που σε καθημερινή βάση ασκεί επιρροή σχεδόν ισότιμη με αυτήν της οικογένειας. Γι' αυτό είναι στο χέρι του να πλάσει μια εικόνα αξία σεβασμού και θαυμασμού, να χύσει μια προσωπικότητα που για κάθε μαθητή να αποτελεί πρότυπο προς μίμηση. Τότε μόνο, όταν ο μαθητής καταφέρει να γίνει σαν αυτόν και να τον ξεπεράσει, θα λέμε πως έχει πετύχει στο έργο του.

Σχολική τσάντα: τι συμβουλεύει ο γιατρός

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Το καλοκαίρι πέρασε και τα σχολεία άνοιξαν. Μαζί τους έρχεται και το άγχος των γονιών να γεμίσει η σχολική τσάντα με όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό που θα βοηθήσει τους μαθητές στον αγώνα της νέας χρονιάς. «Να μην του λείπει κάτι του παιδιού» που λέμε. Συχνά αυτό έχει ως αποτέλεσμα η τσάντα να είναι συγκρίσιμη σε βάρος ή μέγεθος με το μαθητή, ιδίως για τα πιο μικρά παιδάκια. Τα σχολικά βάρη μοιάζουν να είναι αναγκαίο κακό, όμως δεν είναι αθώα.

Μελέτες σε σχολεία έχουν δείξει ότι ποσοστό μέχρι και 40% των μαθητών παραπονιούνται για πόνο σε μέση και πλάτη, οι οποίοι οφείλονται σε μια βαριά ή ακατάλληλη ανατομικά σχολική τσάντα. Έτσι προέκυψε η ανάγκη να οριστούν κριτήρια, για μια πιο σωστή και λιγότερο επιβαρυντική επιλογή.

Πρωταρχικής σημασίας στην μυοσκελετική επιβάρυνση του μαθητή, είναι το βάρος της σχολικής τσάντας. Σύμφωνα με τις τρέχουσες απόψεις, όριο ασφαλείας είναι το 10% του βάρους του μαθητή, το οποίο, η τσάντα με το περιεχόμενό της, δεν πρέπει να ξεπερνάει. Αυτό σημαίνει για παράδειγμα ότι, η τσάντα μπορεί να είναι μέχρι 3 κιλά για ένα μαθητή των 30 κιλών. Όσο ανεβαίνουμε πάνω από το ποσοστό αυτό, τόσο οι μυοσκελετικοί πόνοι έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να εμφανιστούν.

Μια δεύτερη παράμετρος, είναι ο τύπος της σχολικής τσάντας. Σε γενικές γραμμές οι τσάντες που πέφτουν μόνο από την μια μεριά, όπως αυτές που μοιάζουν με ταχυδρομικούς φακέλους, θεωρούνται ακατάλληλες για μαθητές γιατί προκαλούν

ετερόπλευρη φόρτιση και αντροποιστική σκολίωση και ταιριάζουν περισσότερο σε ενήλικους και φοιτητές, αφού στις ηλικίες αυτές έχει ολοκληρωθεί η σκελετική ανάπτυξη και το βάρος τους είναι μικρό, σε σχέση με το βάρος του σώματος.

Περισσότερο ασφαλής επιλογή, θεωρείται η τσάντα πλάτης, με τους δύο ιμάντες. Τοποθετείται ψηλά στην πλάτη και το βάρος της μοιράζεται στη μέση. Σε αυτή την περίπτωση όμως, απαιτείται να είναι οι ιμάντες μονίμως συμμετρικά ρυθμισμένοι, για να έχουμε ισοσκελισμό του βάρους, αλλιώς προκύπτει και πάλι ετερόπλευρη επιβάρυνση. Έτσι, καλό είναι να φτιάξουμε αρχικά τους ιμάντες, ώστε να έχουν το ίδιο μήκος και κατόπιν να τους ελέγχουμε κάθε μήνα, κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Τα τελευταία χρόνια έχει εμφανιστεί ένας νέος τύπος σχολικής τσάντας, οι τσάντες με χειρολαβή και ροδάκια τύπου «βαλιτσάκι τρόλεϋ», που απευθύνονται σε μικρές ηλικίες. Πράγματι φαίνεται πως για πολύ μικρά παιδάκια νηπιαγωγείου και μαθητές μέχρι τρίτης δημοτικού, ο τύπος αυτός τσάντας έχει την μικρότερη επιβάρυνση, αφού το βάρος βρίσκεται στο έδαφος και κυλάει πάνω στις ρόδες, με την ελάχιστη δύναμη που εφαρμόζει το παιδί για να το μετατοπίσει.

Συνοψίζοντας τα παραπάνω, θα λέγαμε πως η τσάντα πρέπει να ελέγχεται ως προς το βάρος και το περιεχόμενο καθημερινά, κατά την διάρκεια της χρονιάς. Για να είναι ελαφριά, θα πρέπει ο μαθητής να φέρει μόνο ό,τι του είναι απαραίτητο για την συγκεκριμένη μέρα και όχι μια βαριά τσάντα που θα τον καλύπτει για κάθε μέρα, ανεξαρτήτως προγράμματος. Για τις μικρές ηλικίες έως και τρίτη δημοτικού, προτείνονται οι τσάντες με χειρολαβή και ρόδες, που είναι ξεκούραστες, ενώ τα μεγαλύτερα παιδιά μπορούν να φέρουν σακίδιο πλάτης, με την προϋπόθεση να είναι οι ιμάντες συμμετρικά ρυθμισμένοι και να ελέγχονται τακτικά.

Ας μην παραγεμίζουμε τις τσάντες των παιδιών λοιπόν, ας αφήνουμε χώρο και για τα όνειρά τους... Καλή σχολική χρονιά σε όλους!

Μυρσίνη Βασιλά
Βιολόγος, Χειρουργός Οδοντίατρος

DENTAL PHILOSOPHY

Μαντζάρου 4 & Σόλωνος, Κολωνάκι 106 72
myrsini.vas@gmail.com
210 3616 348
694 708 6632

Άρτεμις Βασιλά
Χειρουργός Οδοντίατρος DDS

DENTAL PHILOSOPHY

Μαντζάρου 4 & Σόλωνος, Κολωνάκι 106 72
210 3616 348
698 173 1400
artemis.vasila@gmail.com

Dr. Χρυσάνθη Αναματερού
Ενδοκρινολογία-Μεταβολισμός
Σακχαρώδης Διαβήτης

Απόφοιτος Ιατρικής Σχολής Αθηνών
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Χαϊδελέβερης & τ. Επιμελήτρια Πανεπιστημιακής Κλινικής Χαϊδελέβερης

151 26 Ανάβρυτα - Μαρούσι
t/f + 30 211 0158 465
k + 30 697 2619 283
chrysanthianam.iatreio@gmail.com

«Ο Σύλλογος ευχαριστεί τους αδερφούς Ζουμπουλή για τις μεταφορές»

συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ!

θα τους καθοδηγούσαν στην εξεύρεση εργασίας και θα τους φιλοξενούσαν ώσπου να βρουν ένα δωμάτιο να μείνουν. Και μετά άρχιζε η βιοπάλη, ο αέναος μόχθος, καθημερινά, από το πρωί ως το βράδυ, χωρίς γιορτή και σχόλη.

Ένα βράδυ του 1957, κάπου στην οδό Πανεπιστημίου, η τυχαία συνάντηση του **Πάνου Κοντέλη** με έναν συγχωριανό, έμελλε να γίνει η αρχή μιας ιστορίας σπουδαίας και μεγαλόπνοης. Γράφει ο Πάνος Κοντέλης: «Να βρεθεί ένας τρόπος, παρόλο το καθημερινό τρεχαλητό του καθενός, να ξαναδεθούμε (οι ξενιτεμένοι Μεσοτοπιίτες), να ανταμώνουμε καμιά φορά, να αναζωογονήσουμε τους δεσμούς μεταξύ μας και με το χωριό και την παράδοσή μας, να φέρουμε και τα παιδιά μας στα πατρογονικά μας... Πώς θα υλοποιηθούν όλα αυτά; Με τη δημιουργία ενός Συλλόγου, που θα μας τραβήξει κοντά, όπως η μάνα τα παιδιά».

Η σκέψη έγινε πράξη και το 1957 γεννήθηκε ο πρώτος Σύλλογος των Μεσοτοπιτών, των ξενιτεμένων στην Αθήνα. Ένα σημείο συνάντησης, μια σταθερά στη ζωή των ξενιτεμένων στην πρωτεύουσα συγχωριανών, ένας συνδυασμός κρίκος ανάμεσα σ' αυτούς και στη μικρή πατρίδα, που τόσο αγαπούσαν και νοσταλγούσαν κι ήθελαν να νιώθουν ακόμα τη γήλυκα και τη θαληπωρή της. Εκεί οι Μεσοτοπιίτες θα μαζεύονταν, θα μάθαιναν τα νέα του χωριού, θα βοηθούσαν ο ένας τον άλλον, σε όποια ζητήματα προέκυπταν, μη ξεχνώντας ποτέ το χωριό, αναθέτως προσπαθώντας με κάθε τρόπο να το βοηθήσουν.

Ο σύλλογος ονομάστηκε «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», είχε έδρα στην οδό Βερανζέρου και διάρκεια ζωής και δράσης μόλις δέκα χρόνια. Κι αυτό διότι το 1967 το δικτατορικό καθεστώς διέλυσε όλους τους συλλόγους και το συγκεκριμένο φυσικά.

Εκτός από τον Πάνο Κοντέλη όμως, ποιοι ήταν οι άνθρωποι που πρωτοστάτησαν στην ίδρυση και λειτουργία του συλλόγου; Ο **Γεώργιος Ιωάννου Πιπίνης** ήταν ένας από αυτούς και μας απαριθμεί τους υπολοίπους. Ο ίδιος ήταν ο πρώτος ταμίας που εξηλέγη στο 1ο Διοικητικό Συμβούλιο, με πρόεδρο τον **Αθανάσιο Καλαμπάκα**. Συμμετείχαν επίσης οι **Πάνος Κοντέλης, Φώτης Ρεπάνης, Ανδρέας Αναγνωστόπουλος, Ιωάννης Ζουμπουνέλης (Μπόμπας), Σωτήρης Σωτηρέλης (Μακρη-μα-νώλης), Παναγιώτης Καρδαράς, Λουκάς Καραμάνης, Γαβριήλ Πιπίνης**.

Στο Καταστατικό της Ενώσεως, που συντάχθηκε το 1958 και σώζεται στα αρχεία του Συλλόγου «Αναγέννηση», διαβάζουμε μεταξύ άλλων, ότι οι σκοποί για τους οποίους ιδρύθηκε ο σύλλογος ήταν οι εξής: **1ον: Η συναδέλφωση και η αλληλεγγύη των μελών του και πάντων των Λεσβίων. 2ον: Η θετική υποβοήθεια της οικονομικής, τουριστικής και εκπαιδευτικής ανάπτυξης του Μεσοτόπου. 3ον: Η αρωγή προς αναξιοπαθόντα μέλη και εν γένει εκόντων ανάγκην Μεσοτοπιτών. 4ον: Η εκτέλεσις έργων κοινής ωφελείας εις τον Μεσοτόπον.**

Παρατηρεί κανείς ότι, η αλληλεγγύη προς το συγχωριανό, όπως και η άνοδος του βιοτικού επιπέδου στο χωριό, ήταν οι κύριοι σκοποί του συλλόγου. Άλλοι σκοποί ευοδώθηκαν κι άλλοι δεν πρόλαβαν να πάρουν σάρκα και οστά στο σύντομο χρόνο ζωής του σωματείου, το οποίο χρηματοδοτούνταν αποκλειστικά από τις συνδρομές των μελών και τα έσοδα διαφόρων ψυχαγωγικών δράσεων.

Και ποιες ήταν αυτές οι δράσεις; Η διοργάνωση φοβερών εκδρομών, όπου πήγαιναν με φορτηγά! Εξορμήσεις στον Μαραθώνα, στο Άργος και τις Μυκίνες, στην Νεμέα, στην Χαλκίδα, στην Αίγινα, όπου οι εκδρομείς κοιμήθηκαν μέσα στο μοναστήρι του Αγ. Νεκταρίου. Εκτός από τις θρυλικές αυτές εκδρομές, ο σύλλογος οργάνωνε χορούς, συνεστιάσεις και κοπές πίτας που έμειναν αξέχαστες.

Όλες αυτές οι δράσεις είχαν πολύ μεγάλη συμμετοχή από τους συγχωριανούς. Ας μην ξεχνάμε βέβαια σε ποια χρονική περίοδο αναφερόμαστε. Είμαστε στα τέλη του '50, αρχές μάλιστα του '60, όπου οι άνθρωποι ήταν κουρασμένοι και ταλαιπωρημένοι από τα τραγικά πολεμικά βιώματα, το μετέπειτα ψυχροπολεμικό κλίμα και την πολιτική αστάθεια της χώρας, που τελικά θα οδηγούσε στη δικτατορία. Ο κόσμος λοιπόν προσπαθούσε να ξεχάσει και να σταθεί ξανά στα πόδια του, ήθελε μια κανονική ζωή και φυσικά διψούσε για λίγη καλή ψυχαγωγία.

Εκτός όμως από τα ωραία γλέντια και τις εκδρομές, ο σύλλογος έδινε και υποτροφίες σε άριστους Μεσοτοπιίτες μαθητές και φοιτητές. Η κα **Μυρσίνη Κοντού-Καρκάνη**, συνταξιούχος δασκάλα, θυμάται ότι και η ίδια είχε τύχει της υποτροφίας αυτής. Για τουλάχιστον ένα διδακτικό έτος, λάμβανε ένα ποσό από το σύλλογο, όταν φοιτούσε στις τελευταίες τάξεις του σχολείου (Ε' και ΣΤ' Γυμνασίου, τότε εξαταξίου), προκειμένου να καλυφθεί μέρος των εξόδων διαβίωσής της, μακριά από το πατρικό σπίτι, στη Μυτιλήνη. Και για το οποίο ποσό, εκτός από την ευχαριστήρια επιστολή που θυμάται ότι συνέταξε, έπρεπε να στέλνει και τους ελέγχους προόδου της με την άριστη βαθμολογία, αποδεικνύοντας έτσι ότι δικαίως ελάμβανε την υποτροφία.

Κατά τα λοιπά, η αλληλεγγύη εκφραζόταν καθημερινά, καθώς οι Μεσοτοπιίτες φίλοι και συγγενείς αλληλοβοηθούσαν, χωρίς αμοιβή φυσικά, στο χτίσιμο των σπιτιών τους. Κράτα με να σε κρατώ, κατά τη γνωστή παροιμία. Τη μια μέρα χτίζανε το σπίτι του ενός, την άλλη σοβατίζανε το σπίτι του άλλου και ούτω καθεξής.

Ο πιο σημαντικός στόχος όμως του συλλόγου, αυτός που γεννήθηκε από την ανάγκη των ανθρώπων να ξαναβρεθούν, έστω μακριά από τη γενέθλια γη, να μην ξεχαστούν, να μην αποκοπούν από τα ήθη και τις παραδόσεις τους, να μην αλλοτριωθούν από την πρωτεύουσα και τους ρυθμούς της, αυτός ο στόχος επετεύχθη. Άρχισαν οι Μεσοτοπιίτες και ξαναγνωρίζονταν. «Δείξαμε πως είμαστε ζωντανόι και

όχι απλά πόνια στη σκακιάρα της παραγωγικής και καταναλωτικής διαδικασίας», γράφει ο Πάνος Κοντέλης.

Όσπου γύρισε η πιο μαύρη σελίδα στην ιστορία της πολύπαθης χώρας μας, με την επιβολή του στρατιωτικού καθεστώτος του 1967. Όλα τέλειωσαν για τη συλλογικότητα στην Ελλάδα με ξαφνικό θάνατο. Αυτό ήταν και το τέλος του συλλόγου Μεσοτοπιτών «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος».

Ο σπόρος όμως είχε ριζώσει και απλώς κοιμόταν στα επτά χρόνια της δικτατορίας, ώσπου με την παλινόρθωση της δημοκρατίας το 1974, ξεμύτισαν τα βλαστάρια. Μια ελπιδοφόρα παρέα νέων Μεσοτοπιτών, με ορμή, κέφι και ενθουσιασμό, πήρε τη σκυτάλη και ήρθε να δώσει νέα πνοή στο παλιό όραμα. Σεβόμενοι την ιστορία του πρώτου συλλόγου, χρησιμοποίησαν σοφά την εμπειρία που απέκτησαν απ' αυτόν και έφτιαξαν τη συνέχειά του. Έναν νέο Σύλλογο, χωρίς πολιτικά βάρη του παρελθόντος, μόνο με όραμα και πίστη στην ανεξάρτητη συλλογικότητα και με τα ίδια ιδανικά που εμφορούνταν και ο πρώτος σύλλογος. **Ομοψυχία, Αλληλεγγύη, Παράδοση, Πολιτισμός.** Αλλά ακόμα και αυτό το όνομα του νέου συλλόγου, από τον πρώτο σύλλογο ήταν εμπνευσμένο. Ο **Γιώργος Βακλατζής** έγινε ο νονός και βάπτισε το νέο σύλλογο «Αναγέννηση» σε παντοινή μνήμη του πρώτου συλλόγου!

Και έτσι εγένετο ο Σύλλογός μας! Ένας Σύλλογος, που κρατά ψηλά τα ιδανικά και τις αξίες που τον γέννησαν, εδώ και 44 χρόνια! Υπόδειγμα ως προς την ομοψυχία των μελών του. Από τους πρώτους στο νησί, αλλά και πανελληνίως, ως προς τη συνεχή προβολή, ανάδειξη και διάσωση της ιδιαίτερης πολιτιστικής παράδοσης του τόπου μας. Μπροστάρης σε μεγάλα έργα υποδομής στο χωριό. Και τόσα άλλα κατορθώματα, που δε χωράνε εδώ να γραφτούν. Ας μη θεωρηθούν τα παραπάνω κολακεία προς το Σύλλογό μας, δεν το έχει ανάγκη. Προχωρά με σταθερά βήματα μπροστά, αφουγκραζόμενος τα προστάγματα των εποχών που αλλιάζουν, προσαρμοζόμενος στις αλλαγές.

Άλλωστε, τι είναι ο Σύλλογος; Εμείς, οι άνθρωποι που τον αποτελούμε. Ο καθένας από εμάς, που τον στηρίζει, τον προβάλλει, τον θυμάται και τον τιμά. Ο καθένας από εμάς, που συμμετέχει στη Γενική Συνέλευση, έρχεται στο Ψαρογλήντι, πληρώνει τακτικά τη συνδρομή του, αιμοδοτεί υπέρ της τράπεζας αίματος, παρακολουθεί τις εκδηλώσεις, διαβάζει την εφημερίδα. Ο Σύλλογος είστε εσείς!

Αυτή είναι ίσως η απάντηση στην αγωνία της γιαγιάς Μαρίτσας. Καθώς έζησε, μαζί με το σύζυγό της, το Φώτη Ρεπάνη, έναν όπως είπαμε εκ των ιδρυτών, τη δημιουργία του πρώτου συλλόγου, καθώς ένωσε τη λαχτάρα των ανθρώπων και τις χαρές της συλλογικότητας, δεν μπορούσε να δεχτεί όλα αυτά να τα σκεπάσουν η λήθη και η λησμονιά.

Αγαπημένη μου γιαγιά Μαρίτσα, μη φοβάσαι! Τα όνειρα και οι ελπίδες των ανθρώπων που έδωσαν πνοή και σάρκα στο Σύλλογό μας, δεν χάνονται, δεν σβήνουν. Έχουν συνέχεια, μόνο που τώρα τα ονειρεύονται και τα κάνουν πράξη άλλοι νέοι, ακόμα πιο δυναμικοί, ορεξάτοι, μορφωμένοι, έξυπνοι, όμορφοι, χάρμα οφθαλμών! Γεμίζουν την αίθουσα του Συλλόγου μας καθημερινά, συμμετέχουν στα δημιουργικά τμήματα, στο συμβούλιο, στις εκδηλώσεις και φέρνουν το φρέσκο αέρα της ανανέωσης κοντά στη γνώση των παλιών. Φέρνουν τη συνέχεια. Είναι το αύριο.

Και αν ο «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος» για λίγο ξεχάστηκε, εδώ είμαστε, με ένα άρθρο σαν κι αυτό, να επανατροφοδοτούμε τη μνήμη. Αλλά, ξέρεις, γιαγιά, τα ονόματα δεν έχουν και τόση σημασία. Αυτό που μένει τελικά είναι η ουσία της συλλογικότητας. Όπως κι αν τον ήνε, ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών έχει γερά θεμέλια και μπορεί να ψηλώνει, όσο οι άνθρωποί του τον χτίζουν.

(Θερμές ευχαριστίες στον κ. Γεώργιο Ιωάννη Πιπίνη, στον κ. Γιώργο Βακλατζή, στην κα Μυρσίνη Κοντού-Καρκάνη, για τις χρήσιμες πληροφορίες που μου έδωσαν και στη γιαγιά Μαρίτσα Ρεπάνη, που έγινε η αφορμή να γραφτούν αυτές οι γραμμές).

Πηγή: «Εικοσιπέντε χρόνια "εμείς"», άρθρο του Πάνου Κοντέλη, περιοδικό Μεσοτοπιίτες, Παράδοση & Πολιτισμός, αρ. τεύχους 4, Δεκέμβριος 2000, εκδ. Συλλόγου «Η Αναγέννηση».

Από εκδρομή του συλλόγου "Αγ. Ιωάννης ο Πρόδρομος".

ΣΤΑ ΠΛΑΤΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΡΑ

Στον Πλάτανο, παραδοσιακό, καταπράσινο οικισμό στην αγκαλιά του Πάρωνα, έκανε την φθινοπωρινή του εξόρμηση το Τμήμα Γυναικών. Με το λεωφορείο γεμάτο μέχρι και τη γαλιάρια, οι κυρίες του συλλόγου μας αλλιά και οι ευγενείς κύριοι που τις συνοδεύουν και τιμούν το τμήμα με την παρουσία τους, σκαρφάλωσαν στην ορεινή Κυνουρία. Κυριακή 20 Οκτωβρίου, ημέρα ηλιόλουστη και ζεστή, ακόμα και σε υψόμετρο, μέσα στα πλατάνια, τα νερά και τις καστανιές, με το κοντομάνικο. Το χωριό περιτριγυρισμένο από τρεχούμενες πηγές, καταρράκτες και ρυάκια, που οδηγούν στο Βρασιάτη ποταμό, γιορτάζει. Οι κάτοικοι διοργανώνουν Γιορτή Σύκου και Κάστανου, τιμώντας τα προϊόντα που παράγει η πλατανιάκη γη το φθινόπωρο, σε κλίμα πανηγυριού με φαγητό μουσική και χορό.

Σε αρμονία με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα και εμείς... και φάγαμε και ήπιαμε και χορέψαμε. Περιπλανηθήκαμε στα καλντερίμια, τους νερόμυλους και τους καταρράκτες. Δροσιστήκαμε με το πλατανίτικο νερό που ρέει σε κάθε γωνιά. Άλλωστε, όπως αναγράφεται στην πέτρινη βρύση στην είσοδο του χωριού, «Σαν του Πλατάνου το νερό δε θα βρεις σε άλλα μέρη, με μια

γουλιά δε θες γιατρό, με δύο βρίσκεις ταίρι». Εκεί καταλήγουν και οι καταρράκτες, που ονομάζονται Χάρες, και τα παλιά τα χρόνια έπληναν οι κοπέλες τα προικιά τους.

Επισκεφτήκαμε επίσης, τον επιβλητικό Ιερό Ναό της Αγίας Άννας, η κατασκευή του οποίου ολοκληρώθηκε το 1835. Οι εικόνες στο ναό ομοιάζουν με εκείνες του Αγίου Όρους, ενώ φυλάσσονται και εικόνες που είχαν καεί από τον Ιμπραήμ, επί Τουρκοκρατίας. Αφήσαμε τον Πλάτανο και τις ομορφιές του νωρίς το απόγευμα, για να κατηφορίσουμε προς το παράλιο Άστρος. Μέσα από μια μαγευτική καταπράσινη διαδρομή, που μας χάριζε και εποπτεία στον Αργολικό κόλπο, φτάσαμε στο γραφικό παράλιο Άστρος, για τον απογευματινό καφέ.

Στο δρόμο της επιστροφής, καταγράψαμε ιδέες και προτάσεις για τις επόμενες εξορμήσεις μας και δώσαμε το ραντεβού μας, για το ΤΣΑΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ στις 6 μ.μ. στην αίθουσα του συλλόγου.

Σε αυτές τις συναντήσεις σας περιμένουμε όλες!

Ευχόμαστε καλό χειμώνα με υγεία και χαρά.

Για το Τμήμα Γυναικών,
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

ΧΑΡΟΥΛΑ Η ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΛΕΝΑΣ ΦΑΤΟΥΡΟΥ

Η Μάρθα σηκώθηκε απ' το κρεβάτι κατά τις επτά το πρωί. Αμέσως μετά το πρώτο κάλεσμα της καμπάνας. Πλήθηκε, έβαλε τα γιορτινά της και ξεκίνησε για την εκκλησία. Σήμερα, γιόρταζε ο Άγιος της ενορίας της. Ζούσε σε ένα μικρό χωριό της Πελοποννήσου, μόνη. Τον άντρα της τον είχε χάσει πριν τρία χρόνια και η κόρη της ήταν παντρεμένη με Αθηναίο και έμενε στην πρωτεύουσα όπου και εργαζόταν. «Καλημέρα, χρόνια πολλή Γιωργάκινα», της φωνάζει απ' το παραθύρι η Κυρά Χαρούλλα η γειτόνισσα. «Καλημέρα και σε σένα», απαντά η Μάρθα. «Πρωινή σε βλέπω, για τη λειτουργία πας;» Ρωτά η άλλη με περιέργεια. «Πού αλλού; Αν δεν πας πρωί, καλύτερα μην πας καθόλου», της λέει η Μάρθα. «Τι θέλεις να πεις;» Συνεχίζει λίγο πειραγμένη η Χαρούλλα. «Οτι εγώ as πούμε που δεν πηγαίνω τόσο πρωί, κοροϊδεύω τσι Αγίους;» «Ορεξη για καυγά μου φαίνεται πως έχεις χρονιάρα μέρα Χαρούλλα. Άντε, σ' αφήνω και τα λέμε αργότερα». «Μάρθα», ακούγεται η φωνή της άλλης, «συγγνώμη, δεν το 'χα για τσακωμό».

Η επιστροφή από την εκκλησία, τις βρήκε να κουβεντιάζουν... δηλαδή, να κουτσομπολεύουν και πιο πολύ η Χαρούλλα, που ήταν και το αγαπημένο της σπορ. «Τα έμαθες;» Ρώτησε η Χαρούλλα. «Ο γιος του κοινοτάρχη, τα 'χει με την κόρη του γιατρού. Χαμός έγινε ψες που τους έπιασε ο πατέρας της στα πράσα». «Τι λες μωρέ Χαρούλλα;» Την κοιτάζει με απορία η Μάρθα. «Τίποτα δεν άκουσα. Θαρρείς και ζω σ' άλλο χωριό εγώ, μωρέ παιδί μου». «Αμ η Ελπίδα;» Συνεχίζει η κουτσομπούλα Χαρούλλα. «Η γυναίκα του προέδρου ντε... μήτε κι αυτό το ξέρεις;» «Τι να ξέρω δηλαδή;» «Παιδί μου, την πήρε άρον άρον και την πάει στην Αθήνα. Κάτι γίνεται με την υγεία της, άκου που σου λέω». Τα γέλια της Μάρθας, ακούστηκαν ως την πέρα ρούγα. «Είσαι άλλο πράμα Χαρούλλα», της λέει συνεχίζοντας να γελά.

Βράδιασε και το μυαλό της Μάρθας -παρ' ότι γέλασε με τον τρόπο που μετέφερε τα νέα του χωριού η Χαρούλλα και as μην πίστευε πάντα τα κουτσομπολιά της- τριγύρναγε στον πρόεδρο και τη γυναίκα του. «Τι να έπαθε

η μαύρη;» Αναρωτιόταν. Με το ξημέρωμα, να σου η Χαρούλλα στο σπίτι της. «Φτιάξε έναν καφέ, γιατί σου έχω νέα», γέλασε πονηρά. «Λοιπόν άκου... ψες βράδυ τα έμαθα από τη γυναίκα του κυρ δάσκαλου την κυρά Κλειώ». «Τι έμαθες μωρή, που κάνεις χειρότερα από κείνοι τσι... πώς ανάθεμα τσι λένε; Τσι ντεντέκατβ ντε!» «Μάρθα, η κόρη του γιατρού, είναι γκαστρωμένη, μωρή... ακούς; Τρέχουν και δε φτάνουν ούλοι τους. Γρήγορα θα έχουμε γάμους. Η γυναίκα του προέδρου, ευτυχώς είναι καλύτερα. Εγκεφαλικό πέρασε η δύστυχη, μάλλον θα ήταν ελαφρύ κατά πως φαίνεται». «Μ' αυτόν τον ακρόνιαγο γκρινιάρη, θα μπορούσε και να είχε πεθάνει η δύσμοιρη». Της απαντά οργισμένη η Μάρθα, με τον θυμό να την πνίγει και συνεχίζει: «Αμ... τους καλούς παίρνει ο Θεός. Άντε, τελείωσες με την ενημέρωση; Ορή τσαλαφή, δε σου 'χω πει, ότι εμένα δε μ' αρέσουν τα κουτσομπολιά; Ότι θέλει as κάμει ο κόσμος. Μακριά απ' τον πισινό μου που λένε». «Έχεις δίκιο». Συμφωνεί η Χαρούλλα, που θυμήθηκε τον κρύο πια καφέ της. Σηκώνει το ποτήρι με το νερό και τσουγκρίζει της Μάρθας. «Έλα, στην υγεία μας και στο καλό των παιδιών μας. Και ό,τι είπαμε, νερό κι αλάτι». Αλλιά η Χαρούλλα, το είχε στο DNA της το κουτσομπολιά. Όσο κι αν έλεγε ότι θα σταματήσει ν' ασχολείται με τους συγχωριανούς της, πάντα στο τέλος υπέκυπτε σε αυτή της την αδυναμία.

Το τηλέφωνο της Μάρθας χτύπαγε σαν δαιμονισμένο. Μέχρι να πάρει το ακουστικό στα χέρια της, ένωσε πως τ' αυτά της είχαν τρυπήσει. «Εμπρός!» Ακούγεται η τσιριχτή λαχανιασμένη της φωνή. «Καλημέρα μπτέρα. Γιατί φωνάζεις καλέ; Τα νεύρα σου έχεις;» Λέει η κόρη της από την άλλη μεριά. «Τσακίστηκα μέχρι να το προφτάσω το έρμιο, παιδάκι μου, να μην κλείσει». «Μπτέρα, αύριο θα είμαι εκεί. Πήρα άδεια απ' την δουλειά μου κάνα δυο μέρες. Θέλω να μιλήσουμε». «Έπαθες τίποτς κόρη μου;» «Θα τα πούμε αύριο, εντάξει; Γεια σου τώρα».

Το κλικ του τηλεφώνου, είχε άσχημο ήχο στ' αυτά της Μάρθας. Ήταν σίγουρη πως κάτι κακό συνέβαινε στην κόρη της.

συνέχεια στη σελίδα 10

Ανάμεσα σε χρωματιστούς καπνούς, καθώς τα δυνατά φώτα αναβοσβήνουν, τον βλέπεις στη σκηνή, εκ δεξιών του τραγουδιστή. Διακρίνεις στο πρόσωπό του μια έκφραση απόλυτης αφοσίωσης σ' αυτό που κάνει. Κρατά σχεδόν ευλαβικά την ηλεκτρική κιθάρα, χαμογελά σπάνια και έχει μια σοβαρότητα κάπως ασκητική. Αντιμετωπίζει την τέχνη του, αλλά και το χώρο όπου κινείται με απόλυτη νηφαλιότητα, μην επιτρέποντας καμία αλλοτρίωση. Είναι ο Κώστας Μιχαλός, Μεσοτοπίτης εκ της μητρός του, Δέσποινας Βακάλη, η οποία υπήρξε ενεργό μέλος της χορωδίας του Συλλόγου για πολλά χρόνια, ενώ ο πατέρας του, Δημήτρης Μιχαλός, κατάγεται από την Καρδίτσα. Ο Κώστας υπηρετεί το, κοινώς λεγόμενο, έντεχνο είδος στη μουσική σκηνή, αν και όπως θα διαβάσετε παρακάτω οι «ταμπέλες» δεν τον απασχολούν, όσο η πρόθεση με την οποία δουλεύει ο καλλιτέχνης, η ουσία που μοιράζεται με το κοινό και ο τρόπος εν τέλει που βλέπει, όπως λέει ο Κώστας, τον κόσμο! Ας τον αφήσουμε να μας συστηθεί ο ίδιος απαντώντας στις ερωτήσεις μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΙΧΑΛΟΣ: «Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!»

1. Τι σημαίνει για σένα η λέξη μουσική;

Η μουσική είναι κάτι περισσότερο από τρόπος έκφρασης, είναι ο τρόπος να βλέπει κάποιος τον κόσμο, ακόμα και να τον αντιμετωπίζει. Στη ζωή ενός μουσικού το κάθε τι έχει ρυθμική και αρμονική υπόσταση, είναι ο τρόπος να βλέπει τα πράγματα. Είναι ένα μη ορατό, σε όλους, μήκος κύματος.

2. Ποιος είναι ο λόγος πιστεύεις που ο άνθρωπος δημιούργησε τη μουσική; Τι εκφράζει, τι εκτονώνει μέσα από τις νότες;

Δεν ξέρω αν ο άνθρωπος δημιούργησε τη μουσική, με την ίδια έννοια που δεν δημιούργησε τα μαθηματικά. Η μουσική, ανάμεσα σε πολλά άλλα, βρισκόταν εκεί ως μια ηχητική προέκταση του φυσικού κόσμου. Άλλωστε η μουσική ερμηνεύεται με μαθηματικούς και φυσικούς όρους. Το πώς αυτό μεταφράζεται στον καθένα, μέσω της αρμονίας και του ρυθμού είναι ουσιαστικά ανεξήγητο. Μέσα από τους ήχους, ο καθένας βρίσκει κάτι που τον συγκινεί, το ερμηνεύει διαφορετικά και επικοινωνεί ουσιαστικά, μεγεθύνει τα πιο βαθιά και ανεξήγητα συναισθήματά του.

3. Θυμάσαι ποιο ήταν το πρώτο τραγούδι που άκουσες ως παιδί; Ποια ήταν τα μουσικά σου ακούσματα ως παιδί και ως έφηβος;

Δεν θυμάμαι, ομοίως, το πρώτο τραγούδι, αλλά επειδή πάντα τραγουδούσε πολύ η μητέρα μου στο σπίτι, νομίζω ότι αυτοί είναι οι πρώτοι μουσικοί ήχοι που θυμάμαι. Στη συνέχεια και δίχως να το καταλάβω, οποιοσδήποτε μουσικός ήχος, έβρισκε τρόπο να με «απασχολεί». Στα εφηβικά χρόνια, έδειξα πλέον συγκεκριμένες προτιμήσεις, σε αυτό που μπορεί να αποκαλέσει κάποιος ως ευρύτερη σύγχρονη μουσική, λιγότερο Ελληνική, κυρίως Ξένη.

4. Ανέφερες ότι η μητέρα σου όλη μέρα τραγουδούσε. Επίσης και ο αδελφός σου ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική. Πόσο τυχαίο είναι το γεγονός ένα μικρό χωριό να «βγάζει» τόσο μουσικούς κι ακόμα περισσότερους ερασιτέχνες; Μπορεί να είναι κληρονομιά στο DNA ή κάτι περιρρέον στο ενεργειακό πεδίο του τόπου;

Δε νομίζω ότι μπορούμε να ξέρουμε τι προκαλεί τέτοια, κατά τόπους, φαινόμενα (σίγουρα δεν είναι γενετικό θέμα για να μιλάμε για DNA). Το μόνο σίγουρο είναι πως αν σε έναν τόπο ζουν πολλοί μουσικοί, μοιραία θα επηρεάσουν και τους γύρω τους και θα τους κολλήσουν το «μικρόβιο». Αυτό ακριβώς είναι ο πολιτισμός, σε κάθε του μορφή.

5. Εσένα πότε σου πέρασε η σκέψη για πρώτη φορά ότι θέλεις να ασχοληθείς επαγγελματικά με τη μουσική;

Δεν υπήρξε ποτέ «σκέψη» για να ασχοληθώ επαγγελματικά. Απλά συνέβη. Έπαιζα κυρίως σε συγκροτήματα, εκτός της γνωστής σκηνής, αλλά από κάποιο σημείο και μετά, άρχισαν να προκύπτουν γνωριμίες, που έφεραν προτάσεις για όλο και πιο μεγάλες συνεργασίες με αναγνωρισμένους καλλιτέχνες. Πρότυπο δεν υπήρξε, μιας και δεν γνώριζα προσωπικά επαγγελματίες μουσικούς. Αυτοσχεδίασα και, φυσικά, έκανα πολλά λάθη μέχρι να καταλάβω, λίγο πολύ, τον τρόπο.

6. Μίησέ μας για τις πιο σημαντικές συνεργασίες σου ως τώρα και τι αποκόμισες από αυτές τις εμπειρίες;

Είναι πολλές οι συνεργασίες και είναι δύσκολο να τις ξεχωρίσω. Το σίγουρο είναι πως οι περισσότερες ήταν έντονα διαφορετικές μεταξύ τους. Ως μουσικός, βρίσκομαι πάντα στα «μετόπισθεν» της εμφάνισης κάποιου τραγουδιστή και ο κάθε τραγουδιστής σου δίνει πολύ διαφορετικό πεδίο δράσης.

7. Εξήγησέ μας τι εννοείς.

Σε κάποιες περιπτώσεις καλείσαι να υπηρετήσεις αυστηρά το πρωτότυπο του τραγουδιστή, ενώ σε άλλες πρέπει να δημιουργήσεις κάτι δικό σου, να παίξεις με το δικό σου ύφος, ίσως και να μεταλλάξεις το πρωτότυπο χωρίς να το καταστρέψεις. Και οι δύο περιπτώσεις είναι, με διαφορετικό τρόπο, δύσκολες.

Από τις αγαπημένες μου πάντως συνεργασίες ήταν με το Γιάννη Χαρούλη και το Νίκο Πορτοκάλλου, για τον «καλλιτεχνικό χώρο» που μου έδωσαν στη σκηνή, με το Γιώργο Νταλάρα και το Θάνο Μικρούτσικο, για τον επαγγελματισμό και με το Γιάννη Κότσιρα που, καθώς παίζουμε μαζί πολλά χρόνια, έχουμε αναπτύξει καλλιτεχνικά και προσωπικά μια σημαντική σχέση. Άλλες συνεργασίες μου ήταν με τους Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Ελευθερία Αρβανιτάκη, Μανώλη Λιδάκη, Μαριώ, Νίκο Ζιώγαθα, Μανώλη Φάμελο, Γιώργο Αλυπογιάννη, Δημήτρη Κοργιαλά, Φίλιππο Πλιάτσικα, Ραϊλία, Μελίνα Ασλανίδου, Βασίλη

Καζούλη, Μάνο Πυροβολάκη, Μίητο Πασχαλίδη, Στάθη Δρογώση, Ρίτα Αντωνοπούλου, Απόστολο Ρίζο κ.ά.

8. Συμφωνείς με το διαχωρισμό ανάμεσα σε έντεχνο και σε λαϊκό-ποπ τραγούδι; Τι εξυπηρετεί αυτός ο διαχωρισμός, αφορά την τέχνη ή κάτι άλλο;

Η μουσική δεν είναι μία, όπως αρέσκονται να λένε πολλοί. Δεν με ενδιαφέρει ο διαχωρισμός σύμφωνα με τα είδη, η μουσική η ίδια όμως διαχωρίζεται σε καλή και κακή. Το τι κάνει καλό ή κακό ένα άκουσμα, είναι μεγάλη συζήτηση και σίγουρα έχει πολλά υποκειμενικά στοιχεία, όμως αυτό που ορίζει την ποιότητα πηγάζει από την «αλήθεια» της μουσικής. Κακό λοιπόν είναι το ψεύτικο, στη μουσική. Αυτό που δημιουργήθηκε ως καταναλωτικό προϊόν με ημερομηνία λήξης. Από εκεί και πέρα, ο καθένας ας ονομάσει όπως θέλει το είδος μουσικής που παίζει, καμία σημασία δεν έχει.

9. Πώς βλέπεις τη μουσική παραγωγή σήμερα, στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό;

Η μουσική παραγωγή, σε επίπεδο εταιριών (και άρα χρημάτων) έχει καταρρεύσει εδώ και μερικά χρόνια. Και γι' αυτό δεν φταίει το κοινό, ούτε το internet. Η μουσική παραγωγή στην Ελλάδα, πέρασε στα χέρια άσχετων, που κάνανε δημόσιες σχέσεις και την κατέστρεψαν με διάφορα δικά τους στερεότυπα (καταναλωτικά) και έφτασαν να προτείνουν να βγαίνει πλέον ένα άλμπουμ στα περίπτερα! Το δισκάδικο κάποτε αποτελούσε ένα χώρο τέχνης, όπως το βιβλιοπωλείο. Χώρος τέχνης δεν μπορεί να είναι το περίπτερο. Παρ' όλα αυτά, νέοι καλλιτέχνες προσπαθούν, και με δικά τους έξοδα και πολύ κόπο κυκλοφορούν τις δουλιές τους, μακριά από τις δισκογραφικές εταιρίες και αυτό είναι πολύ ελπιδοφόρο. Διότι η μουσική δεν σταματά επειδή δεν υπάρχουν χρήματα και οικονομική κρίση.

Σε παγκόσμιο επίπεδο τα πράγματα είναι λίγο καλύτερα, αλλά και πάλι πολύ χειρότερα από τις περασμένες δεκαετίες, καθώς η μουσική παραγωγή ακολουθεί τη γενικότερη καλλιτεχνική και πολιτισμική παρακμή.

10. Τα βιβλιοπωλεία αντέχουν ακόμα πάντως. Το μέλλον της δισκογραφίας πώς το φαντάζεσαι;

Τα βιβλιοπωλεία αντέχουν διότι το βιβλίο είναι ένα αυτοτελές και σε μεγάλη, συνήθως, έκταση έργο που δεν «καταναλώνεται» μέσα σε 4 λεπτά, όπως ένα τραγούδι. Δεν έχει τον ίδιο εμπορικό στόχο και γι' αυτό δύσκολα υποβαθμίζεται καλλιτεχνικά.

Το μέλλον της δισκογραφίας είναι ασαφές, για πολλούς λόγους, αλλά πιστεύω κάποια στιγμή θα κατασταλάξει κάπου, με δεδομένο ότι η καλλιτεχνική δημιουργία δεν σταματά ποτέ. Για να καταλάβει κανείς την ασάφεια του μέλλοντος, αρκεί να κάνει την απλή διαπίστωση ότι μέσα σε ελάχιστα χρόνια, έχουν δημιουργηθεί και καταργηθεί (σε κάποιες περιπτώσεις), πολλά μέσα αναπαραγωγής ήχου. Βινύλιο, κασέτες, cd, mp3 κ.ά.

11. Οι κόρες σου ασχολούνται με τη μουσική. Πώς θα έβλεπες την πιθανή απόφασή τους να ασχοληθούν και επαγγελματικά; Πώς θα τις συμβούλευες και γενικά τι θα είχες να πεις σε ένα νέο παιδί που επιθυμεί να γίνει μουσικός;

Σημασία έχει οι κόρες μου, όπως κάθε παιδί, να κάνει τη δουλειά που του αρέσει και έτσι στην πραγματικότητα δεν θα το δει ποτέ σαν δουλειά! Η συμβουλή μου για όποιον θέλει να γίνει μουσικός, είναι να παίζει όσο περισσότερο γίνεται, να ακούει πολλή μουσική και τέλος να παίζει με άλλους μουσικούς. Ο καλύτερος τρόπος να μάθεις είναι να παρατηρείς, να εξασκείσαι και να αλληλεπιδράς με άλλους μουσικούς. Επαγγελματική συμβουλή, δεν υπάρχει, πλην ίσως του αυτονόητου, ότι αν δεν είσαι τυπικός στη δουλειά σου, τότε δεν είσαι επαγγελματίας.

12. Το φετινό χειμώνα πού μπορεί να σε δει κάποιος;

Το Νοέμβριο ξεκινάμε στη Θεσσαλονίκη με την Ελευθερία Αρβανιτάκη και το Γιάννη Κότσιρα. Αργότερα, το Φεβρουάριο, στο Σταυρό του Νότου, στην Αθήνα.

13. Ποιο είναι το αγαπημένο σου τραγούδι;

Σε αυτό δεν μπόρεσα να απαντήσω ποτέ. Κι αν το κάνω, θα το μετανιώσω την επόμενη στιγμή που θα θυμηθώ ένα τεράστιο τραγούδι που είχα ξεχάσει. Δεν μπορώ να απομονώσω λοιπόν ένα κομμάτι της μουσικής. Όμως μου αρέσει που κάποιος, ως ακροατής μπορεί να έχει, έστω κατά καιρούς, ένα αγαπημένο τραγούδι, διότι συνήθως αυτό το τραγούδι έχει δεθεί με κάποιο γεγονός της ζωής του ή κάποιο πρόσωπο. Το συναντώ στις συναυλίες και μπορεί να είναι πολύ συγκινητικό.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Κώστας Μιχαλός γεννήθηκε το 1971 στην Αθήνα και τέλειωσε το Πολυκλαδικό Λύκειο Αθήνας. Έκανε, στο Απολλώνιο Ωδείο, μαθήματα κλασικής κιθάρας. Από τα εφηβικά του χρόνια, συμμετείχε σε διάφορα συγκροτήματα. Εργάστηκε στο χώρο της διαφήμισης και της γραφιστικής, περισσότερο από 10 χρόνια, αλλά σταδιακά τον κέρδισε η μουσική. Τα τελευταία 20 χρόνια εργάζεται ως μουσικός, παίζοντας ηλεκτρική κιθάρα, σε διάφορα σχήματα και χώρους. Συμμετέχει επίσης σε περιοδείες ανά την Ελλάδα και τον κόσμο.

ΧΑΡΟΥΛΙΑ Η ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑ

Την επομένη κατά το μεσημέρακι, ένα μικρό HUNDAI στάθμευσε έξω απ' την πόρτα της. Η Νικολίτσα, πήρε απ' την πίσω θέση το σακίδιο και άνοιξε την αυλόπορτα. «Μπτέρα, μπτέρα ήρθα». Φώναξε.

Η χαρούμενη φωνή της Μάρθας, έφτασε ως την ρούγα που ήταν το σπίτι της Χαρούλλας. «Έλα κόρη μου, έλα μελένια μου, έλα να σε χαρεί και λίγο η μανούλα σου» αγκάλιασε με γλυκόλογα η Μάρθα το σπλάχνο της.

Καφές, πίτες, κέικ, γλυκά του κουταλιού, για τότε παρατάθηκαν στο τραπέζι, ούτε που κατάλαβε η Νικολίτσα, που την έπιασαν τα γέλια «Βρε μάνα, τι είναι όλα τούτα; Και που τα κοιτάζω χόρτασα». «Φάε κόρη μου, φάε καμάρι μου, αδυνατισμένη σε βλέπω, γιατί; Δεν περνάς καλά παιδί μου; Μήπως σε στεναχωρεί ο ομορφονιός και δε μιλάς μιλιδιά;»

Στο μεταξύ, έξω από την πόρτα ήταν ήδη η Χαρούλλα που μόλις άκουσε τις φωνές, παράτησε φαγητό και δουλειές, έβγαλε την μπροστοποδιά κι έσπευσε στις Μάρθας να δει τι συμβαίνει. Κι έτσι όπως ετοιμαζόταν να χτυπήσει την πόρτα, άκουσε κλήματα. Απομάκρυνε το χέρι της κι έμεινε κοκαλωμένη δίχως ανάσα, με τ' αυτιά τεντωμένα σαν του γαϊδάρου. Μια έβαζε τσιρίδα η Μάρθα και μια έκλαιγε μ' αυτά που της εξιστορούσε η κόρη της. Πού να ήξερε η δόλια ότι δεν ήταν η μόνη ακροάτρια. Ύστερα από κάμποση ώρα η Χαρούλλα, αποφάσισε να εμφανιστεί. Χτύπησε μια, χτύπησε δυο, μα τίποτα. Γυρίζει την πλάτη με θυμό και φεύγει.

«Γιατί δεν άνοιξες μπτέρα;» Ρωτάει η Νικολίτσα απορημένη, σκουπίζοντας τα δάκρυα της. «Οι επισκέψεις μου λείπανε τώρα», απαντά η Μάρθα, που πήγαινε το μυαλό της για το ποιος μπορεί να ήταν. «Τέτοιες επισκέψεις σε ανύποπτο χρόνο μόνο μια τις κάνει. Θα είδε το αυτοκίνητο απ' όξω και μου 'ρθε η κατσικοπόδαρη» ψιθύρισε, ενώ συνέχισε να βρίζει τον γαμπρό της. «Τον αχρόνιαστο, που να μη σώσει ο κερατάς να ξαναδεί χαρά στα σκέλια του». Κι ένα σωρό άλλα διακοσμητικά επίθετα που έφερναν γέλιο στην Νικολίτσα παρ' όλη τη στεναχώρια της.

Ο μπακάλης κατέβαζε το ρολό του μαγαζιού, όταν τον πλησίασε εκείνη. «Βρε, βρε... καλώς την Χαρούλλα. Κλείσαμε για μεσημέρι και δεν ξανά ανεβάζω το ρολό, μήτε για τον Άγιο. Παγαίνω για φαγητό. Έλα το απόγευμα», της είπε κι έκανε να φύγει. «Όχι, όχι κυρ Παντελή μου, τίποτς δε θέλω, μόνο να...» «Τι να ορέ Χαρούλλα; Έγινε κάτι;» «Κάτι έγινε, μα πώς να σου το ειπώ;» «Ε! Πες το να πάρει ο διάβολος. Αφού θα σκάσεις άμα το κρατήσεις μέσα σου. Τώρα θα σε μάθω;» «Μιλιιά σε κανέναν κυρ Παντελή. Σε κανέναν ακούς;» «Λέγε μωρή πολυλογού, που θα μου κάνεις και μάθημα. Κοίτα ποια μιλάει, κόσμε. Τελείωνε σου λέω, πεινάω, δεν καταλαβαίνεις;» «Η κόρη της Μάρθας ήρθε σήμερα απ' την πρωτεύουσα. Πού να στα λέω κυρ Παντελή μου, πού να στα λέω... Χωρίζεις». «Τι χωρίζεις;» «Χωρίζεις ευλογημένε, πώς το λένε, χωρίζεις απ' τον άντρα της. Τον έπιασε με γκόμενα. Άλλος άχρηστος κι αυτός. Αμ, καλή να πάθει πάντως η Μάρθα, τσι προάλλες, έβριζε τον πρόεδρο για τα καμώματα του. Ο Θεός είναι μεγάλος, κυρ Παντελή, να, τώρα, ήρθε και στην πόρτα της το κακό». «Κλείσε το στόμα σου Χαρούλλα. Κλείσε το επιπέλους που είσαι άξια εσύ, να κρίνεις την Γεωργάκινα. Γι αυτό μωρή μ' έχεις και ξεροστάλιασα ο άνθρωπος; Τι με κόφτει εμένανε τι θα κάμει η κοπελιά της Μάρθας; Κι άμα τον έπιασε με άλλη καθως ήες, καλή θα κάμει και θα τον στείλει στο γέρο διάολο. Τράβα σπίτι σου μεσημεριάτικα που δεν σουχάζεις με τίποτες».

Η Χαρούλλα έφυγε, όχι όμως για το σπίτι της, αλλά για το σπίτι της Μάρθας. Τούτη τη φορά, θα επέμενε πολύ. Και πράγματι χτύπα, χτύπα, η πόρτα άνοιξε. Σαστισμένη εμπρός στην φουρκισμένη Μάρθα, το πονηρό της μυαλό εφεύ-

ρε την αφορμή που την έκανε και καλή, να ενοχλήσει μεσημεριάτικα. «Να Μάρθα μου, μήπως σου βρίσκεται λίγο ξύδι; Μου τελείωσε και δεν το πήρα είδηση η κακουργιασμένη». Η Μάρθα όμως που την ήξερε καλά, κατάλαβε το ψέμα της. «Και τα μάτια σου τι παίζουνε σαν της αλεπούς αρή σκρόφα; Κατέβασε τα χέρια σου από την κουρτίνα της πόρτας μωρή, που θα μου πεις πως θέλεις ξύδι. Άλλα θέλεις, μα δε θα σου κάμω τη χάρη. Και ογληγορώτερα για ξύδι ματά 'ρθες; Η Μαριώ που μένει δίπλα σου δεν είχε να σου δώσει; Ποιον κοροϊδεύεις, εμένα; Σήκω και φύγε γιατί δεν είμαι πολύ καλά ετούτη την ώρα, άιντε, μη σου πετάξω τίποτσι στην κεφαλή. Τσόκαρο! Ε, τσόκαρο!» «Μάνα» επεμβαίνει η Νικολίτσα. «Πώς μιλάς έτσι βρε μάνα; Δεν σε αναγνωρίζω. Συγγνώμη κυρία Χαρούλλα», λέει στην κουτσομπόλα, που χαμογελούσε ευχαριστημένη. «Νικολίτσα μου εδώ είσαι;» Έκανε τάχα μου πως δεν ήξερε η Χαρούλλα. «Κόκκινα είναι τα ματάκια σου καρδούλα μου, γιατί;» «Που να σκάσεις», την σπρώχνει η Μάρθα, τίποτσι δε θα σου πούμε παλιό σουρηλού, τίποτσι». Η Χαρούλλα κάνει να φύγει, όταν βλέπει να μπαίνει στην αυλή ο Παντελής. Την έκοψε κρύος ιδρώτας. Με μια δρασκελιά έφτασε στο δρόμο και τρέχοντας πήγε να κρυφτεί σπίτι της.

«Κυρ Παντελή, εσύ εδώ;» Ρωτά η Μάρθα. «Πάμε μέσα, θέλω να σε ενημερώσω», της λέει χαμηλόφωνα, ενώ στο μεταξύ χάιδευε το πρόσωπο της Νικολίτσας. «Άκου Γεωργάκινα, αυτή η παπαρδέλια, παραφύλαξε κι άκουσε τα μυστικά σας και ύστερις, ήρθε και μου τα ξεφούρνισε». «Καλή το κατάλαβα εγώ, μαύρο φίδι που την έφαγε!» Ξεστόμισε αγριεμένη η Μάρθα. «Και συ κορίτσι μου», γυρίζει τώρα στην Νικολίτσα ο μπακάλης, «μη μου στεναχωριέσαι. Όλα θα λυθούν, όλα θα βρουν το δρόμο τους. Κανένα δεν αφήνει ο Θεός».

Ο Παντελής έφυγε από το σπίτι της Μάρθας και κατευθύνθηκε προς το σπίτι της Χαρούλλας. Ήθελε να της τα πει κι απ' την καλή κι απ' την ανάποδη. «Δεν έχει Θεό αυτή η γυναίκα», σκεφτόταν. Μα καθώς φτάνει κι ετοιμάζεται να χτυπήσει το πόμολο της πόρτας, ακούει να σπάζουν διάφορα γυαλικά μέσα και τις βρισιές της Χαρούλλας που είχαν στόχο τον άντρα της. «Αχαϊρευτε, μπερμπάντη, βρομιάρη, που να μη σώσεις βρε να βγεις απ' την πόρτα. Με τη γαλατού μωρέ άτιμε; Με τη γαλατού παλιοβρομιάρη, που ζέχνεις βαρβατίλα άπλυτε κι ασφύριαγε. Άσφαιρος είσαι ρε, δε βλέπεις που δε μόκανες παιδιά; Τι σου ζήτησε η ρουφιάννα; Κούφια σκάγια βγάζει το πράμα σου ρε ρεμάλι, κούφια». Και να τα γυαλικά και να τα κατσαρολικά, να πέφτουν βροχή. Κι αυτή ανήμερο θηρίο, συνέχισε να βρίζει. «Νόμιζες πως δε θα μάθαινα τα χαϊρια σου; Τώρα μου τα είπε η Μαριώ που 'ρχόμανε. Σας είδε ρε ξεβράκωτε, σας είδε που βγαίνατε απ' τη σάνη. Έχει βουίξει η πάνω ρούγα παλιορεμάλι. Πόσον καιρό με κερατώνεις μωρέ και γελιούνε μαζί μου; Πόσο; Παλιάνθρωπε... πώς θα παρουσιάσω πρόσωπο απ' αύριο στο χωριό, μου ήες; Δεν μιλάς ε; Που να χάσεις τη μιλιιά σου Θεέ μου, μια για πάντα. ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΕ!»

Ο Παντελής χαμογέλασε και βγήκε απ' την εξώπορτα ψιθυρίζοντας: «Αμ, είχε ο Θεός και για σένα Χαρούλλα... Να ιδούμε τώρα, θα το κλείσεις το βρομόστομό σου ή θα βρεθεί κανένας από κείνοι τσι μάγκες, να στο κλείσει μια και καλή;»

Τα χρόνια που ακολούθησαν, βρήκαν τη Χαρούλλα να ζει μόνη -αφού τον άντρα της τον έδιωξε από τότε- με συντροφιά κάνα δυο τρεις γάτες και έναν σκύλο. Ύστερα απ' το πάθημά της, έγινε η καλύτερη του χωριού, με αποτέλεσμα να την έχουν αγαπήσει όλοι. Καμιά φορά, όταν θυμάται την παλιά της συμπεριφορά, λέει στην Μάρθα: «Ω! Συμφορά μου, μεγάλη αρρώστια το κουτσομπολιό, Μάρθα μου, μεγάλη αρρώστια. Και άμα δεν πάθεις, δεν το κόβεις το ρημαδιασμένο. Έπαθα και έμαθα Μάρθα μου. Καλή μου έλεγες κάποτε, μωρέ μακριά απ' τον πισινό μας...».

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 34 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης: Αντζέλα Κοντού, angelakontou1971@gmail.com

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, evakafetzia@gmail.com | Αρτεμής Κωνστανταδέλλη, artemis.kon@hotmail.com

Ελευθερία Κωσταντίνου, ekostadi@gmail.com

Αρτέμης Φιλιππίδης, artemisf@otenet.gr | Ευαγγελία Χυδεριώτου, evachid@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του.

Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00 - 21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Η Δήμητρα Μιχαηλίδου του Παναγιώτη και ο Σταύρος Αλεξέλης παντρεύτηκαν στην Καλλιθνή και βάφτισαν την κόρη τους ονομάζοντάς την Μαριάνθη.
- Η Αρτεμис Δημ. Κωνσταντιδέλλη και ο Νικόλας Κολλυπέρας παντρεύτηκαν στην Πάτρα.
- Η Αναστασία Κοβιού και ο Βαγγέλης Στεφανόπουλος παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Ο Θεόδωρος Κωνσταντιδέλης του Ιωάννη και η Ταξούλα Παπαπορφυρίου παντρεύτηκαν στο Μεσότοπο.
- Ο Σπύρος Ιγνατ. Σκομβούλης και η Αλεξάνδρα Ρουμνή παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Κατερίνα Γεωργ. Κουρλή και ο Δημήτρης Μαρούλης απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Η Γεωργία Πεπέ (το γένος Βογιατζή) και ο Δημήτρης Καραπουλιώτης απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Ο Κωνσταντίνος Ιωάν. Δουδουνής και η Μαρία Σταυριανίδου απέκτησαν κοριτσάκι στη Θεσ/νίκη.
- Ο Βασίλης Γουγής και η Μαρία Μώρου απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.
- Ο Στράτος Ιωσηφέλης και η Μαρία Κουλουμαργέτου απέκτησαν στην Αθήνα δίδυμα αγοράκια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στον Ασπρόπυργο Αττικής ο Αναστάσιος Κόλλης του Σωτήρη, σύζυγος της Ευαγγελίας Καξηρή του Εμμανουήλ.
- Πέθανε στην Αθήνα η Ευανθία (Εύν) Βασιλείου Καξηρή.
- Πέθανε στο Μεσότοπο η Μαρία Καξηρή του Γεωργίου.
- Πέθανε στην Αθήνα η Χρυσούλα Γουγή, σύζυγος Δημητρίου Γουγής.
- Πέθανε στην Αθήνα η Αρτεμис Ιωσηφέλλη, σύζυγος Δημ. Ιωσηφέλλη.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Σπίτι στο Μεσότοπο, στο Πάνω χωριό, στη γειτονιά Πήγαδος.
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210 6047818

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αθλιευτικό επαγγελματικό καϊκι, μήκους 9m, πλήρως εξοπλισμένο (δίχτυα, βίντσι, GPS, Radar κλπ). Βρίσκεται στο Ληξούρι Κεφαλονιάς.
Πληροφορίες: 6942946305

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Ο Γρηγόρης και η Πόπη Παπουτσή, στη μνήμη της συμπεθέρας τους Δέσποινας Καλέμη, 50€.
- Η Θεοδώρα Παπουτσή, στη μνήμη του αδερφού της Ιγνατίου Πιπίνη, 20€.
- Ο Γρηγόρης και η Πόπη Παπουτσή, στη μνήμη του θείου τους Ιγνατίου Πιπίνη, 50€.
- Ο Γρηγόρης και η Πόπη Παπουτσή, στη μνήμη του θείου τους Ιωάννη Βακάλη, 50€.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Βίκυ Καραγιάννη, 100€.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Το Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο ευχαριστούν τη Μαρία Σαχτούρη για το κέρασμα που πρόσφερε στα παιδιά στη μνήμη του αδικοχαμένου παιδιού της.
- Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας προς το Σύλλογο για τις φιάλες αίμα που έδωσε για την χειρουργική του αδελφού μου, Αναστασίου Κων. Κουρλή και να ευχηθούμε στο ΔΣ καλή δύναμη και επιτυχίες.
- Εκ μέρους της οικογένειας Αναστασίου Κων. Κουρλή,
- Ευθυμία Κουρλή-Λεβέντη και Γιώργος Κουρλής.

ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Το «Καφενείο» του Συλλόγου ευχαριστεί τους:

- Γεώργιο Δουδουνή (Ψύλλο), για μια πεντάρα ούζο παραγωγής του.
- Μανώλη Σαραντίδη, για μια πεντάρα ειλιές, ένα μπουκάλι ούζο χωριανό, καφέ και ζάχαρη, στη μνήμη του πεθερού του Αντώνη Βακλατζή.
- Μιχάλη Βασιίλα του Σίμου, για μια χύτρα ρεβίθια, στη μνήμη της αδελφής του Μαρίας.
- Βάσω Καραστεφανή, για διάφορα φαγητά στο τραπέζι της Δευτέρας, στη μνήμη της πεθεράς της Ελένης Καραστεφανή.
- Δημήτρη Σαμαρά, για σμέρνες από το Ταβάρι.
- Δήμητρα Βογιατζή, για 120 κεφτεδάκια και Γιώργο Πεπέ, για ένα ταψί χοιρινό με πατάτες στο τραπέζι της Δευτέρας, για να χαιρετήσουμε τη γέννηση της δισεγγονής και εγγονής τους, αντίστοιχα.
- Ευάγγελο Χονδρέλλη του Γαβριήλ, για 10 κιλά ημερόνια.
- Φίλιππα Ρέμμα, για ένα ταψί μπριάμ.
- Μιχάλη Χριστοδούλου, για τα λουκάνικα.

Αν εκ παραδρομής ξεχάσαμε να αναφέρουμε κάποια προσφορά στο καφενείο, ζητούμε συγνώμη.

ΥΠΕΡ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

- Η Βουρνάζου Αναστασία αντί στεφάνι για το θάνατο της Παπαβασιλείου Ευπραξίας δωρεά 20€.
- Η Βουρνάζου Αναστασία αντί στεφάνι για το θάνατο της Καλογήρου Μαρίας δωρεά 20€.
- Η Βουρνάζου Αναστασία εις μνήμη των γονιών της Ευπραξίας και Αριστείδη Βουρνάζου δωρεά 20€.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΑΠΟ ΦΥΛΛΟ 255

Ο Γεώργιος Καλόγηρος και τα τέκνα του Δημήτριος και Καλλιόπη προσφέρουν το ποσό των 500€ εις μνήμη της συζύγου και μητέρας των Μαρίας για το βάψιμο του Ι.Ν. των Εισοδίων της Θεοτόκου.

Μνήμη Ελένης Συμεών Καραστεφανή (1919-2019)

Άφησε τη στερνή της πνοή στην Αθήνα και τάφηκε στο χωριό, αρχές του περασμένου καλοκαιριού, η θεια-Ελένη Καραστεφανή, σε ηλικία 100 χρονών. Γεννήθηκε στον Μεσότοπο το 1919, κόρη του Χρήστου και της Αρτεμίας Τζοβάνη κι είχε αδερφές την Αγγέλα και την Χρύσα. Όταν πέθανε η μητέρα της, ο πατέρας παντρεύτηκε την θεια-Βανθία και απέκτησαν πέντε παιδιά: τον Κώστα, το Γρηγόρη, το Γιάννη, την Αρτεμία και τη Δήμητρα. Η θεια-Ελένη παντρεύτηκε το Σίμο Καραστεφανή και απέκτησαν το Γιάννη, τη Δέσποινα, το Χρήστο και τον Τάσο. Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της στο χωριό, εκτός από το διάστημα 1961-68, που είχαν πάει στην Αθήνα, όταν ο μπαρμπα-Σίμος δούλευε στην οικοδομή, καθώς και το τελευταίο διάστημα των γηρατειών της.

Αγαπημένος της τόπος ο Χρούσος, όπου σύρμιζαν τα καλοκαίρια.

Τη θυμάμαι «στο Στενάδ'», όπου έμεναν, κοντά στα Χωραφούδια. Πολλές φορές τους πέτυχα στο γειτονιό, ανάμεσα στην κουβέντα και στο πλέξιμο του πιτσιλιού και βγάλαμε φωτογραφίες, που σήμερα κρύβουν την νοσταλγία... Εκεί τους βρήκαμε τις Απόκριες του 2000, όταν ντυμένοι εύζωνοι, τους επισκεφτήκαμε με τα τραγούδια και τα τουμπελέκια μας - όλη η παρέα 17 άτομα! Η χαρά τους κι η συγκίνηση περίσσεψαν! Ο μπαρμπα-Σίμος στην ταράτσα, άρχισε έναν αμανέ κι η θεια-Λένη μας κερνούσε ολόχαρη τα καλούδια της! Ήταν γλυκόλαλη και την θυμόμαστε να ξυπνά με τα τραγούδια της τα νιογάμπρα ζευγάρια!

Άνθρωποι που φεύγουν αφήνοντας πίσω τους μνήμες ζωντανές!

Καλό ταξίδι θεια-Λένη...

Φώτης Βασιλόγλου

Σμίξαν οι γενιές.

Έχεις μήνυμα_

Νύχτωσε πάλι, στο μικρό δωμάτιο.
Σαν πεταλούδα εγκλωβισμένη, η μορφή σου τριχυρίζει χωρίς σταματημό.
Απλώνω τα χέρια μα δε σ' ακουμπάω,
μου ξεφεύγεις.
Θα χίνω δίχτυ να σου κόψω το δρόμο,
Μα φοβάμαι μη σε πληγώσω...

Σκορπιός

Κουβενιάζοντας με τον δάσκαλο Γιάννη Δουδουνή...

Το καλοκαίρι, που πέρασε, είχα τη χαρά να κουβεντιάσω με τον φίλο και συνάδελφο-δάσκαλο Γιάννη Δουδουνή, με τον οποίο είμαστε παιδικό φίλο και σχεδόν συνομήλικο. Ο Γιάννης ήταν τότε στα πρόθυρα της συνταξιοδότησης, έμεναν τα τυπικά, και σκέφτηκα πως ήταν η κατάλληλη στιγμή να κάνουμε μια κουβέντα πάνω στη συνολική εκπαιδευτική και διδασκαλική του διαδρομή. Αιθώσατε από το Σεπτέμβριο του 1990 ο Γιάννης διδάσκει στο δημοτικό σχολείο Μεσοτόπου. Πέρασαν 29 χρόνια από τότε, από τα οποία τα 27 ήταν Δ/ντής. Ξεφυλλίζοντας το

Ιστορικό-Λαογραφικό βιβλίο του χωριού «...Ο κόσμος ο μικρός...» του Πάνου Κοντέλλη-έκδοση του Συλλόγου της «Αναγέννησης» (α' τόμος σελ. 514-515), διαβάζουμε πως μόνο η μακαρίτισσα δασκάλα Δέσποινα Ασλήνη, με 35 χρόνια συνεχούς θητείας, τον ξεπερνά σε διάρκεια! Τη συνομιλία μας την είχαμε στο γραφείο των δασκάλων, εκεί που ως μαθητές, πριν 50 (!) χρόνια, τρέμαμε όταν τύχαινε να

διαβούμε το κατώφλι... Ξεκινήσαμε από την κοινή μαθησιακή μας πορεία. Ένα χρόνο μεγαλύτερος ο Γιάννης, βρεθήκαμε μαζί στην ίδια αίθουσα με την κα Δέσποινα Ασλήνη, όταν μας είχε Α' και Β' και στο τέλος, όταν στην Ε' και ΣΤ' είχαμε τον κ. Ηλία Σαχλίο. Αλλά ας αφήσουμε τον ίδιο να συνεχίσει...

“Μετά τα έξι χρόνια της φοίτησης στο Δημοτικό σχολείο Μεσοτόπου, ακολουθούν άλλα 6 χρόνια φοίτησης στο Γυμνάσιο της Άντισσας. Τον πρώτο μάλιστα χρόνο όσοι σπουδάζαμε από το χωριό στην Άντισσα, μέναμε οικοτρόφοι σε σπύια κι ερχόμασταν αραιά και πού στο χωριό... Βρήκαμε εκεί τον Αρίστο τον Τόβα με τη Μαγδαληνή Σκαρβέλλη, που μιας κι ήταν ένα χρόνο μεγαλύτεροι, ήταν εκεί και την προηγούμενη χρονιά. Εμείς ήμασταν: ο συγχωρεμένος ο Αντώνης Βασιλάς, ο Βαγγέλης Χονδρέλλης, ο Κώστας Ιωσηφέλλης, ο Αρτέμιος Σαράντου, ο Παναγιώτης Μιχαηλίδης, η Βασιλική Ποδάρα. Τον επόμενο χρόνο πήλθυαν τα παιδιά του χωριού και καταφέραμε κι ερχόταν λεωφορείο. Τα επόμενα χρόνια πηγαίναμε στην Άντισσα με το λεωφορείο από το χωριό ή με το ταξί μέχρι την Ερεσό. Δύσκολα τα χρόνια της Άντισσας. Δύσκολη η προσαρμογή, οι δυσκολίες της μετακίνησης, όλα ήταν δύσκολα. Μετά, για δυο χρόνια, βρέθηκα στη Μυτιλήνη. Παιδαγωγική Ακαδημία 1978-1980. Ωραία χρόνια με εμπειρίες! Φοιτητικά χρόνια σε νέο περιβάλλον, καθηγητές, μαθητές-συνάδελφοι, άντρες και γυναίκες απ' όλη την Ελλάδα... Κατεθήκαμε από το χωριό να γνωρίσουμε τον κόσμο!!!

Μετά ήταν η σειρά του στρατιωτικού με, συν τοις άλλοις, οκτώ μήνες στον Έβρο! Ένα άλλο «σχολείο» με δυνατές εμπειρίες... Δεν είχα κλείσει τα 22 μου χρόνια, 29 Οκτωβρίου 1982 και βρίσκομαι για πρώτη φορά σε τάξη Δημοτικού Σχολείου στον Άγιο Δημήτριο, στην Αθήνα, για να διδάξω σαν αναπληρωτής σε ΣΤ' τάξη, αφού προηγουμένως είχα ορκιστεί στον Πειραιά. Θυμάμαι που στο ξεκίνημα πάω να γράψω την ημερομηνία στον πίνακα, με το πολυτονικό, που είχαμε μάθει κι ακούω πίσω από την πλάτη μου μια φασαρία! Κύριε, κύριε, τι γράφετε!!! Εν τω μεταξύ, όσο ήμουνα φαντάρ, είχαμε πάει στο μονοτονικό! Και με... επανέφεραν στην «τάξη της γραφής του μονοτονικού» οι μαθητές! Μένω μια βδομάδα εκεί στο Μπραχάμι και με καλεί ο Προϊστάμενος για να πάω στο Κερατσίνι. Έμενα Κυψέλη, κατέβαινα με το τρόφει Όμολοια. Από κει στον Ηλεκτρικό και ξανά με λεωφορείο στο Κερατσίνι! Τότε μου φαινόταν όλη αυτή η διαδρομή παιγνίδι! Εκεί μου έδωσαν μια Β' τάξη και κάθισα όλη τη σχολική χρονιά. Στο τέλος του καλοκαιριού μου ήρθε διορισμός για Κυκλάδες. Δεν θυμάμαι αν είχα βάλει σε κάποια σειρά προτίμησης τις Κυκλάδες, αλλά ούτε στιγμή δεν πέρασε απ' το μυαλό μου να μην δεχθώ τον διορισμό. Ταυτόχρονα με μένα διορίστηκε στις Κυκλάδες και ο αδελφικός μου φίλος, συμμαθητής και συνάδελφος, Παναγιώτης Λουκίδης, κι έτσι αποφασίσαμε να παρουσιαστούμε μαζί. Αφού γυρίσαμε στα νησιά, Σύρο-Άνδρο, τα Γραφεία και τις Διευθύνσεις -μια μικρή Οδύσσεια- τελικά Σεπτέμβριο του 1983, βρεθήκαμε στη Σέριφο, αυτός στο Λιβάδι, εγώ στο χωριό Παναγιά, κάτοικοι γύρω στους εκατό, παιδιά εφτά! Το πρώτο που έψαξα ήταν τα βιβλία του Σχολείου. Γιατί κάθε καλοκαίρι γίνονταν από τους Συλλόγους εκδηλώσεις, έμπαινε κόσμος μέσα και κάπου τα έπαιρναν, για να μη χαθούν! Προκάτοχο στα σχολεία μας, να μας πει πέντε πράγματα, να μας κατατοπίσει, δύσκολο να βρούμε. Εκεί ο ένας έφευγε, ο άλλος ερχόταν! Ένας παλιός δάσκαλος βρέθηκε στη Χώρα και μας είπε δυο πράγματα. Σε λίγο καιρό βρήκαμε στο διπλανό χωριό, τη Γαλανή, κι έναν συμφοιτητή μας απ' τη Μυτιλήνη, τον Παύλο τον Αγγελή. Ε, ρεγουλήραμε σιγά-σιγά! Ναι, μεν το σχολείο παραχωρούσε ένα δωμάτιο στον δάσκαλο, αλλά υπήρχαν δυσκολίες, που τις ξέραμε όμως και από τα χωριά μας: εξωτερική τουαλέτα, έλλειψη μπάνιου, προβληματική θέρμανση κ.ά. Αγόρασα ένα μηχανάκι να πηγαίνω παρακάτω, στο λιμάνι, να μένω όποτε ο καιρός ήταν καλός με τον φίλο μου τον Παναγιώτη, για να μιλάμε με κανένα συνάδελφο και να λέμε τα δικά μας. Ένας χρόνος με ιδιαίτερες δυσκολίες, όμως υπήρχε άφθονο ψάρι τον χειμώνα και καλό κρασί κι εμείς ήμασταν μόνο 22-23 χρονών!

Τον επόμενο χρόνο ζήτησα μετάθεση, για να είμαι κοντύτερα στην Αθήνα. Είχαμε ιδρύσει τότε, με την παρέα, την «Χωραφουδιώτικη Κομπανία» και ήθελα να πηγαίνω Αθήνα τα Σαββατοκύριακα, να παίζουμε σε καμιά ταβέρνα. Βρέθηκα λοιπόν στη Τζιά. Εκεί γνώρισα τη γυναίκα μου, τη Βαγγελιώ. Χωριό Ελληνικά, μαθητές εννιά! Καλύτερες συνθήκες, μικρότερες αποστάσεις, καλύτεροι δρόμοι... Δύσκολη η διαβίωση στα μικρονήσια και πολλές οι δυσκολίες στα μονοθέσια. Η επικοινωνία με τα Γραφεία, τις Διευθύνσεις, δύσκολη, αφού τα σχολεία δεν είχαν δικό τους τηλέφωνο. Έπρεπε να αναπτύξεις πρωτοβουλίες και να δώσεις λύσεις μόνος

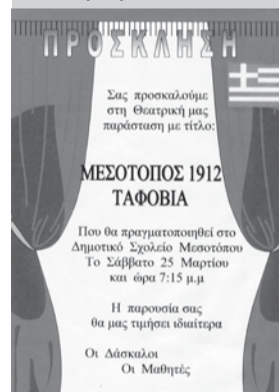
σου! Ήθελα να πάω κάπου με περισσότερο κόσμο. Δεν ήθελα να μείνω ούτε στη Σέριφο, ούτε στη Τζιά. Αφού λοιπόν δεν μπορούσα να έρθω στη Λέσβο, λόγω του ότι υπήρχαν πάρα πολλοί παλαιότεροι από μένα που ζητούσαν τη Μυτιλήνη, δεν είχα μόρια και ξαναγύρισα στην Αθήνα και στο Μπραχάμι, όπου δούλεψα τα επόμενα πέντε χρόνια. Στην Αθήνα γεννήθηκαν τα δυο μας παιδιά, ο Κώστας κι ο Δημήτρης.

Το 1990 είχαν ωριμάσει τα πράγματα για το νησί και το χωριό, όπου ζούσαν και οι γονείς μου. Βρέθηκα λοιπόν στον Μεσοτόπο! Τότε το σχολείο ήταν 4θέσιο με 85-90 παιδιά. Λειτουργούσε και Νηπιαγωγείο. Από τότε πέρασαν 29 χρόνια! Σήμερα το σχολείο είναι 5θέσιο με 45 παιδιά. Στα χρόνια που δούλεψα στο χωριό, προσπάθησα από τη μεριά μου, να ακολουθώ τις εξελίξεις και τις ανάγκες που διαμορφώνονταν κάθε φορά και στόχος κοινός ήταν να προσφέρουμε ό,τι καλύτερο στα παιδιά μας. Όταν σε κάποια περίοδο το σχολείο λειτουργούσε ως 6θέσιο, είχαμε διαμορφώσει αίθουσών: δημιουργήσαμε εργαστήριο Πληροφορικής, αίθουσα Ενισχυτικής Διδασκαλίας, για τα παιδιά που χρειάζονταν βοήθεια. Αυτή την «αίθουσα», τη δημιουργήσαμε ανακαινίζοντας τον χώρο του «κουρείου», που είχαμε όταν ήμασταν εμείς μαθητές! Προχωρήσαμε σε ανακατασκευή και δημιουργία σύγχρονων τουαλετών για τα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς, ανανεώσαμε τη θεατρική μας σκηνή, φτιάξαμε αποθήκη στην αυλή, προβήκαμε στην καλύτερη περιφραγή του χώρου, κάναμε όσες επισκευές και συντηρήσεις μπορούσαμε στο κτήριο, το οποίο είναι ένα αρχιτεκτονικό στολίδι, αλλά θέλει τακτική συντήρηση, όπως όλα τα κτήρια. Σε όλα αυτά μας βοηθούσαν οι τοπικές αρχές και οι τοπικοί άρχοντες: Κοινότητα Μεσοτόπου, Δήμος Ερεσού-Αντίσσης, Δήμος Λέσβου. Όσον αφορά τη σχολική μαθησιακή καθημερινότητα στην τάξη, παρά τις δυσκολίες που είχαμε σχεδόν πάντα στο ξεκίνημα με τις απουσίες εκπαιδευτικών, προσπαθήσαμε να

Η «Χωραφουδιώτικη Κομπανία» στην καλοκαιρινή εκδήλωση: «Ειρήνη και ερασιτεχνική δημιουργία» στην αυλή του σχολείου (1983)

κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε. Επίσης, προσπαθήσαμε να αναβαθμίσουμε πολιτιστικά τη σχολική μας ζωή, με εκδηλώσεις και εκπαιδευτικές επισκέψεις, όπου ήταν δυνατό. Μεταξύ των άλλων εκδηλώσεων, που τακτικά γίνονταν στο σχολείο, πραγματοποιήσαμε και καμιά δεκαριά θεατρικές παραστάσεις διάρκειας μιας ώρας με τη συμμετοχή όλου του σχολείου, στην εθνική μας γιορτή, την 25η Μαρτίου. Είχαμε δημιουργήσει μαθητική Χορωδία, μάλιστα κάναμε και μία συναυλία. Στους μαθητικούς αγώνες παλιότερα πηγαίναμε (ποδόσφαιρο, στίβος κ.λπ.). Σχολική εφημερίδα βγάzaμε για αρκετά χρόνια, στην οποία έγραφαν τα παιδιά, με την καθοδήγηση των δασκάλων του σχολείου. Ιδιαίτερα πρέπει να τονίσουμε, για όλα αυτά τα χρόνια, τη συμπαράσταση, υλική και ηθική, του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, στη λειτουργία του σχολείου. Και ο Σύλλογος «Η Αναγέννηση» θυμόταν κάθε χρόνο τα παιδιά, στέλνοντας δώρα στις γιορτές και παλιότερα βραβεία αριστείας. Επίσης να μην ξεχάσουμε το ενδιαφέρον του Αγροτοκτηνοτροφικού Συνεταιρισμού και του Αθλητικού Ομίλου Μεσοτόπου. Τέλος να τονίσουμε το ενδιαφέρον των ντόπιων και των ξενιτεμένων συγχωριανών, που ενδιαφέρονται για το σχολείο. Ελπίζω να μη ξέχασα κάτι σημαντικό. Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι θεωρώ το σχολείο «χώρο ιερό» για το χωριό. Αποτελεί κάτι το ιδιαίτερο στην τοπική μας ιστορία και είναι φορτισμένο με τις μνήμες όλων μας. Για το «σήμερα» σηματοδοτεί, μαζί με το Νηπιαγωγείο, τον χώρο έκφρασης της Παιδείας και της Μόρφωσης για τον Μεσοτόπο. Γι' αυτό προσπάθησα, στο μέτρο των δυνάμεών μου, να διαφυλάξω το κύρος και την υπόστασή του. Ευχαριστώ πολύ όλες κι όλους που με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν αρωγοί στην κοινή προσπάθεια για ένα «δημιουργικό Δημοτικό σχολείο Μεσοτόπου». Εύχομαι καλή συνέχεια και να έχουμε όλοι υγεία για να ανταμώσουμε! Ιδιαίτερως, ευχαριστώ εσένα, αγαπητέ Φώτη, για τον πολύτιμο χρόνο σου, που μου διέθεσες, εν μέσω των οικογενειακών σου προβλημάτων”.

κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε. Επίσης, προσπαθήσαμε να αναβαθμίσουμε πολιτιστικά τη σχολική μας ζωή, με εκδηλώσεις και εκπαιδευτικές επισκέψεις, όπου ήταν δυνατό. Μεταξύ των άλλων εκδηλώσεων, που τακτικά γίνονταν στο σχολείο, πραγματοποιήσαμε και καμιά δεκαριά θεατρικές παραστάσεις διάρκειας μιας ώρας με τη συμμετοχή όλου του σχολείου, στην εθνική μας γιορτή, την 25η Μαρτίου. Είχαμε δημιουργήσει μαθητική Χορωδία, μάλιστα κάναμε και μία συναυλία. Στους μαθητικούς αγώνες παλιότερα πηγαίναμε (ποδόσφαιρο, στίβος κ.λπ.). Σχολική εφημερίδα βγάzaμε για αρκετά χρόνια, στην οποία έγραφαν τα παιδιά, με την καθοδήγηση των δασκάλων του σχολείου. Ιδιαίτερα πρέπει να τονίσουμε, για όλα αυτά τα χρόνια, τη συμπαράσταση, υλική και ηθική, του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, στη λειτουργία του σχολείου. Και ο Σύλλογος «Η Αναγέννηση» θυμόταν κάθε χρόνο τα παιδιά, στέλνοντας δώρα στις γιορτές και παλιότερα βραβεία αριστείας. Επίσης να μην ξεχάσουμε το ενδιαφέρον του Αγροτοκτηνοτροφικού Συνεταιρισμού και του Αθλητικού Ομίλου Μεσοτόπου. Τέλος να τονίσουμε το ενδιαφέρον των ντόπιων και των ξενιτεμένων συγχωριανών, που ενδιαφέρονται για το σχολείο. Ελπίζω να μη ξέχασα κάτι σημαντικό. Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι θεωρώ το σχολείο «χώρο ιερό» για το χωριό. Αποτελεί κάτι το ιδιαίτερο στην τοπική μας ιστορία και είναι φορτισμένο με τις μνήμες όλων μας. Για το «σήμερα» σηματοδοτεί, μαζί με το Νηπιαγωγείο, τον χώρο έκφρασης της Παιδείας και της Μόρφωσης για τον Μεσοτόπο. Γι' αυτό προσπάθησα, στο μέτρο των δυνάμεών μου, να διαφυλάξω το κύρος και την υπόστασή του. Ευχαριστώ πολύ όλες κι όλους που με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν αρωγοί στην κοινή προσπάθεια για ένα «δημιουργικό Δημοτικό σχολείο Μεσοτόπου». Εύχομαι καλή συνέχεια και να έχουμε όλοι υγεία για να ανταμώσουμε! Ιδιαίτερως, ευχαριστώ εσένα, αγαπητέ Φώτη, για τον πολύτιμο χρόνο σου, που μου διέθεσες, εν μέσω των οικογενειακών σου προβλημάτων”.

Αυτά είπαμε το περασμένο καλοκαίρι. Τώρα που φθινοπώρισε για τα καλά, ο Γιάννης με την γυναίκα του Βαγγελιώ βρίσκονται στην Θεσσαλονίκη, κοντά στα παιδιά και στα εγγόνια τους. Τους ευχόμαστε να είναι πάντα καλά! Στο Δημοτικό Σχολείο Μεσοτόπου, φέτος φοιτούν 45 παιδιά και στο Νηπιαγωγείο 14. Χρέη Δ/ντριας εκτελεί η αγαπητή συνάδελφος κα Τζοάνα Κήληφα. Να ευχηθούμε σε όλους: δασκάλους, παιδιά, γονείς «καλή σχολική χρονιά» με υγεία!

